71STE JAARGANG No. 8915 MAANDAG 4 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

ROUW OM PLESMAN

„Profetische mens die Nederland en Antillen dichter samenbracht"

's-Gravenhage. — Zowel in Nederland als in de Rijksdelen Overzee heeft het plotselinge overlijden van de directeur van de K.L.M., dr. A. Plesman op Oudejaarsavond grote ontsteltenis gewekt. De droevige mare die het bericht van de ernstige ongesteldheid snel opvolgde, verraste allen, die zich opmaakten het feest van de jaarwisseling te vieren. De verslagenheid was algemeen en overal ter wereld waar K.L.M.-vertegenwoordigers gevestigd zijn, drong tegelijk met het droevige nieuws ook de overtuiging door, dat Plesman's verscheiden een zeer groot verlies voor de K.L.M. in het bijzonder en de burgerluchtvaart in het algemeen betekende ook de Antillen rouwden om het verscheiden van de grote leider en pionier der Nederlandse burgerluchtvaart. Aan alle gebouwen van het West Indisch Bedrijf van de K.L.M. hingen de vlaggen halfstok, terwijl bijeenkomsten met een feestelijk karakter werden afgelast. Morgen, op de dag van de begrafenis van dr. Plesman zal een herdenkingsplechtigheid op Hato gehouden worden. Directeur Koster en dr. Vaandrager zullen in Nederland het W.I.B. bij de teraardebestelling vertegenwoordigen.

Z.K.H. Prins Bernhard die zoals bekend te Grindelwald vertoeft, zeide, dat hij met het heengaan van dr. Plesman een goed vriend verloren heeft. „Voor velen was hij zo op het oog een koelbloedig en energiek zakenman, maar hij was ook een zeer gevoelig man, die tot tranen toe bewogen kon zijn; dat heb ik zelf meegemaakt" aldus ZKH, die vervolgde met te zeggen: „Plesman was degene, die toen de „Comet" als min of meer revolutionair vliegtuig op de markt kwam, zich ten sterkste verzette tegen de aankoop op dat moment en allerlei feiten hebben hem ook hierin in het gelijk gesteld."

Z.K.H. de Prins herinnerde zich nog dat toen dr. Plesman in Amerika met president Truman over iets wilde spreken, de president hem een onderhoud van een kwartier wilde toestaan. Plesman zeide aan degene die hem dit meedeelde: „Zeg maar aan de president dat dit te weinig is". Het resultaat was, dat president Truman hem later een veel langer onderhoud verschafte. Dat — aldus de Prins — was typisch Plesman.

Z.K.H. Prins Bernhard is, naar verluidt in recordtijd uit Grindelwald naar Nederland teruggekeerd.

Onblusbare geestdrift

De Nederlandse minister-president Dr. W. Drees zeide in zijn Nieuwjaarsrede naar aanleiding van het overlijden van dr. Plesman:

„Toen ik op mij nam bij de jaarwisseling een kort woord tot U te richten vermoedde ik niet dat ik allereerst tot U zou hebben te spreken over het zware verlies dat Nederland heeft geleden. Het jaar 1953 is voor ons land op droevige wijze geëindigd. Dr. Plesman was een van die grote figuren, die de naam van Nederland over de wereld dragen. Onder U, die naar mij luistert zal menigeen zelf tot het personeel van de KLM behoren. Zij heeft onder de luchtvaartmaatschappijen een uitnemende naam en de man die haar groot maakte, die een pionier van de Nederlandse luchtvaart is geweest, door wiens onblusbare geestdrift en initiatief ons land in de luchtvaart mee vooraan kwam te staan, was Plesman. Plotseling is hij weggerukt uit zijn werk.

Wij allen, Nederlanders in de vreemde of in eigen land, zullen hem met eerbied en dankbaarheid blijven gedenken. Wat ik mij voorgenomen had U te zeggen voor ik wist van zijn overlijden had juist allereerst betrekking op de herinnering aan de reizen, die ik kon maken door de snelle verbindingen, die de KLM met andere werelddelen heeft."

Omtrent het overlijden van Dr. A. Plesman meldt het ANP te 's-Gravenhage nog het navolgende.

Dr. Plesman heeft de leeftijd van 64 jaar bereikt. Hij werd ter behandeling opgenomen in het Bronovoziekenhuis, waar hij op Oudejaarsavond omstreeks kwart voor tien ten gevolge van een arteriële bloeding in de buik is overleden.

Hij was de stichter en „de baas" van de KLM; de promoter van de nationale en een voorvechter van de internationale burger luchtvaart.

Zijn drie zoons kwamen allen in de luchtvaart. Een vond de dood in de oorlog in een geallieerd militair vliegtuig; een ander ging met een KLM-machine ten onder.

Aan hem is het te danken, dat de KLM een der grootste luchtvaart maatschappijen ter wereld werd. In de internationale luchtvaartwereld was hij een man met zeer veel gezag.

Albert Plesman werd geboren op 7 September 1889 als zevende kind van een eenvoudig zakenman. Na de HBS bezocht hij de Kon. Mil. Akademie.

In 1911 was hij tweede luitenant en nog datzelfde jaar maakte hij kennis met het vliegtuig.

In 1915 werd hij officier-waarnemer op Soesterberg en drie jaar later behaalde hij daar zijn militair brevet. Ondanks tegenstand en onbegrip begon hij in dat jaar aan de organisatie van de Eerste Luchtvaart Tentoonstelling te Amsterdam, waarvan het succes de oprichting van de KLM op 7 October 1919 bespoedigde. De staf van de jonge maatschappij bestond uit 12 man, maar groeide onder zijn bezielende leiding uit tot een concern met op het ogenblik 13.545 employé's. Het KLM-luchtnet is 212.156 km lang; de vloot bestaat uit bijna 90 moderne vliegtuigen.

Plesman werd benoemd tot commandeur in de Orde van Oranje-Nassau en tot doctor honoris causa van de Technische Hogeschool te Delft.

„Gedenk met weemoed"

De gouverneur van de Ned. Antillen heeft een condoleantie-telegram van de volgende inhoud naar Den Haag gezonden:

„Gedenk met weemoed Plesman als de profetische mens die Nederland en Antillen dichter samenbracht. Hij moge in vrede rusten.

Struycken".

Het B.C. van Curaçao heeft ook woorden van deelneming aan Den Haag geseind.

Ook de oudste agent (sinds 1934) van de KLM op de Antillen, de firma Maduro & Sons heeft een telegram van deelneming gezonden, zowel aan mevrouw Plesman als aan de hoofddirectie van de KLM. De fa. Maduro & Sons is tot aan de oprichting van het eigen KLM agentschap, hoofdagent van deze luchtvaartmaatschappij geweest.

Naar vernomen wordt van de zijde van de KLM zal het stoffelijk overschot van dr. Plesman worden opgebaard op het hoofdkantoor van de KLM aan de Raamweg te 's-Gravenhage gedurende Maandagmorgen en -middag.

Tijdens de herdenkingsbijeenkomst voor alle gezindten in de Willemskerk te Den Haag op Dinsdag zal o.a. het woord worden gevoerd door de minister van Verkeer.

VIER PRINSESJES OP VACANTIE

Reeds de tweede dag van hun verblijf in het Zwitserse dorpje Grindelwald wisten de vier prinsessen alle profijt te trekken uit de sneeuwval, die juist enkele dagen voor hun aankomst het Berner Oberland met een feeëriek aandoend tapijt had overdekt. De foto toont een sprookje in sprookjesland: De prinsessen rijden met de arreslede door het dorpje Grindelwald.

Moge volk der Antillen zich zijn plichten herinneren

In de Nieuwjaarstoespraak, die hij voor Radio Nederland Wereldomroep uitsprak, begon de Algemeen Vertegenwoordiger van de Nederlandse Antillen in Nederland, mr Cola Debrot, met enkele belangrijke gebeurtenissen van het voorbije jaar de revue te laten passeren. Hij memoreerde de vruchtbare arbeid van de Coördinatie Commissie Nederland — Nederlandse Antillen, het stimuleren van de industrie in de Antillen, de samenwerking van Nederlandse technische en Antilliaanse commerciële kennis in Venezuela, de oprichting van de stichting voor Wetenschappelijk onderzoek in Suriname en de Antillen en van de Technisch Economische Raad op Curaçao, de bouw van het schip bestemd voor de verbinding met de Bovenwindse eilanden, de nieuwe luchtroute tussen Amsterdam en Curaçao en de hotel-plannen.

Ook op cultureel terrein was er, aldus Cola Debrot een belangrijke activiteit. De aandacht, die steeds meer aan de criminele en verwaarloosde jeugd op de Antillen en aan de bursalen in Nederland wordt gewijd, verdient aller sympathie.

Spreker bracht voorts in herinnering de lustrumviering van de Antilliaanse studenten in Nederland, waarvan de tentoonstelling van Antilliaanse schilderkunst een belangrijk onderdeel vormde. Het plan om de architectuur van de Antillen in studie te nemen, werd werkelijkheid.

Op politiek terrein werden verschillende vraagstukken nog niet tot een oplossing gebracht. In verband met het tot stand brengen van de nieuwe rechtsorde was de heer Debrot trots op de houding der Antilliaanse afgevaardigden, die steeds een constructieve bijdrage geleverd hebben om de problemen uit de wereld te helpen. De voortreffelijke eensgezindheid der drie Rijksdelen in de rapportage-kwestie stemt tot grote verheugenis.

Na herinnerd te hebben aan de natuurrampen, die Nederland en enkele eilanden der Antillen in het voorbije jaar geteisterd hebben, besloot de heer Debrot zijn radio-rede met de hoop uit te spreken, dat het Antilliaanse volk zich ook in 1954 van zijn plichten en verantwoordelijkheid bewust mag blijven.

POLITIEKE GEVANGENEN IN VENEZUELA VRIJGELATEN.

Caracas. — De Venezolaanse minister van binnenlandse zaken heeft bekend gemaakt, dat ruim 400 politieke gevangenen, of 60% van het aantal personen, dat om politieke redenen gevangen genomen is, zijn vrijgelaten.

Politieke bannelingen kunnen vragen om te mogen terugkeren naar Venezuela, mits zij zich verplichten de orde niet te zullen verstoren en personen zich voor hen garant stellen.

LAATSTE NIEUWS

ROBINSON CRUSOE'S KEERDEN TERUG.

Rio de Janeiro. — Vier verloren gewaande Argentijnse vissers zijn dezer dagen in Rio de Janeiro terug gekeerd na een afwezigheid van vijf jaren. In die tijd hebben zij als Robinson Crusoë op een onbewoond eiland geleefd. Het schip was tijdens een storm vergaan. Van drie der vissers waren de „weduwen" hertrouwd.

Recht tot het Hart

Een verstandig woord op het ogenblik doet veel meer dan een boze geste

Ontslag Laniel geweigerd

Parijs. — De Franse premier Laniel heeft president Auriol schriftelijk zijn ontslag aangeboden. De president heeft het ontslag geweigerd, waarop Laniel aan de voorzitter van de Nationale Vergadering, Herriot, verzocht heeft de vergadering op 6 Januari bijeen te roepen in verband met een dringende mededeling over de politiek van de regering.

Auriol deelde Laniel Zaterdag mede, dat hij in overleg met de nieuw gekozen president, René Coty, had besloten het ontslag niet te aanvaarden en hem te verzoeken aan te blijven.

Laniel zegt in zijn ontslag-aanvrage, dat de vaststelling van de opening van de Berlijnse Viermogendhedenconferentie op 25 Januari het noodzakelijk maakt, dat het regeringsprobleem zo spoedig mogelijk opgelost wordt. Daarom had hij zijn ontslag thans ingediend met het verzoek dit te willen aanvaarden, zodra het debat over de begroting zal zijn afgesloten.

Stormen beukten Nederlandse kusten

Dijken hielden prachtig stand

's-Gravenhage. — In de loop van gisteren hebben stormen gewoed langs de kusten van Nederland, België en Engeland. Er kwamen windstoten voor van 90 km en meer snelheid, terwijl de waterstand een meter hoger dan normaal was bij hoogwater. De dijken hebben echter nergens krimp gegeven.

In verschillende streken in Zeeland was het dijkleger op zijn post. Daar de wind in de loop van de nacht van gisteren op vandaag naar het Noord-Oosten draaide, is thans de verhoging van de waterstand langzaam maar zeker afgenomen. De weersvooruitzichten wijzen er op, dat de strijd tussen vorst en dooi, die de eerste dagen van het nieuwe jaar kenmerkte, vermoedelijk zich zal ontwikkelen in een overwinning van de vorst. De storm voerde koude lucht, rechtstreeks afkomstig uit het Poolgebied, aan. In de Zwitserse en Oostenrijkse Alpen wordt melding gemaakt van 15 tot 20 graden vorst, in Zuid- en Midden-Duitsland van 10 tot 15 graden.

Overleg begint een dag later

Willemstad. — De Surinaamse delegatie voor de bijeenkomst van de Kleine Commissie ter RTC zal — wegens plaatsgebrek in de vliegtuigen — eerst Maandagavond 11 Januari te Willemstad aankomen.

Als gevolg hiervan zal het overleg der Kleine Commissie niet Maandag doch eerst Dinsdag aanvangen.

Werkzoekenden demonstreren bij CPIM

Emmastad. — Hedenochtend werd voor het kantoor van afd. Arbeidszaken van de C.P.I.M. een demonstratie gehouden van een groot aantal werkzoekenden.

Ruim 250 tot 300 man stond voor het kantoor opgesteld en eiste met luider stemme werk.

In de landstaal werden minder vriendelijke opmerkingen naar het hoofd van de niet Antilliaanse werknemrs geslingerd.

Het is bij het ter perse gaan van dit blad niet bekend hoe deze demonstratie georganiseerd werd en wie de stoot daartoe heeft gegeven. Wel kan worden gezegd, dat de demonstratie een ordelijk verloop had, zodat het inmiddels versterkt bewakingspersoneel van de CPIM niet behoefde in te grijpen.

De afdeling arbeidszaken wist niet anders te doen dan onder de werkzoekenden volgnummers uit te reiken, waarop deze werkzoekenden straks zullen worden opgeropeen.

Bij het ter perse gaan van dit blad was de situatie nog onduidelijk. In hoeverre de politiek in deze „beweging" een rol speelt, is niet bekend, wel werden opmerkelijk vele bekende figuren van een bepaalde politieke partij waargenomen.

Nadat de volgnummers in ontvangst werden genomen, is de groep naar de gezaghebber getogen, die op het moment, waarop ons het nieuws bereikte, niet aanwezig bleek.

Voges bezocht Bovenwinden

(Van onze correspondent op St. Eustatius)

St. Eustatius. — Het Statenlid, Ch. E. W. Voges, vertegenwoordiger der Bovenwinden in de Staten, heeft enkele dagen op ons eiland doorgebracht. Hij had het gebruikelijke contact met partijgangers en vrienden, en zoals gewoonlijk gingen verschillende bewoners naar hem toe met hun wensen en soms met een enkele klacht. Voges trof het eiland in veel betere conditie aan dan waarin het een maand geleden verkeerde voor de eerste regens inzetten. Hij had een samenkomst met de Eilandsraad, waarbij het locale wel en wee werd besproken. De heer Voges was onder de indruk van de geleden verliezen als gevolg van de achter ons liggende extreme droogte.

Administrateur Vlaun maakte gebruik van de aanwezigheid van de heer Voges om de verjaardag van zijn zoon meer luister bij te zetten. Een dansavond werd ten huize van de familie Vlaun gearrangeerd, welke tot laat in de avond duurde en waar het vrolijk en gezellig toeging.

De Steelband bracht een serenade en de stringband verzorgde de dansmuziek.

Temeer viel het te betreuren dat een kort incident plaats vond. De ex-wnd. gezaghebber Van Rijswijk namelijk verloor de beleefdheid tegenover zijn gastheer uit het oog door een schampere opmerking te lanceren aan het adres van de pers en van Uw plaatselijke correspondent, die als gast aanwezig was. Niemand reageerde hier echter op, hetgeen de feestelijke stemming zeer ten goede kwam.

De heer Voges die per motorschoener „Blue Peter" van Saba arriveerde, vertrok per vliegtuig naar St. Maarten tegelijk met de leden van de Eilandsraad. Statius is namelijk een klein vliegveld rijk, zodat een particulier 2-motorig vliegtuig van Portorico Donderdags een schakel kan vormen met St. Maarten in aansluiting op het lijntoestel van de K.L.M.

Wij vernemen nog uit St. Maarten, dat de vergadering van de complete Eilandsraad onder leiding van Gezaghebber Paap, de goedkeuring van enige wijzigingen in de in Juli 1952 voorlopig vastgestelde begroting 1953 ten doel had. Men maakte ons er op attent, dat door de wnd. gezaghebber de begroting voor 1954 niet op tijd werd ingediend, waardoor deze, ingevolge artikel 126 van de Eilandsregeling, bij landsverordening moet worden vastgesteld.

Of deze te late indiening te wijten is aan opzet of onkunde is een kwestie, waarover men het in St. Maartense kringen het nog niet eens is.

In ieder geval plaatst het de heer Voges voor de onmogelijkheid de werkelijke Eilandsbegroting straks in de Staten te verdedigen, hetgeen voor deze eilanden zeer te betreuren is.

Gouverneur in Nieuwjaarsrede:

Laat ons de tegenstellingen trachten te overbruggen

Willemstad. — Ter gelegenheid van de jaarwisseling heeft Z. Exc. Gouverneur Struycken zich over de Curom met de volgende toespraak in het Nederlands, Papiaments en Engels tot de bewoners der Nederlandse Antillen gewend.

O, Kerstnacht, schoner dan de dagen
Hoe kan Herodes 't licht verdagen
Dat in Uw duisternisse blinkt,

laat Vondel een der reien zingen in vreugdevolle eerbiedige benadering van het wonder dat God mens werd in het Christuskind.

Hoe hebben twintig eeuwen niet bewezen hoezeer wij dat licht nodig hebben dat blinkt vanuit het aangezicht van het goddelijk Kind in de kribbe. Hoe helder is dat licht in onze dagen, voor ieder die zich op de betekenis van de Kerstnacht bezint. En hoe vaak verduisterden wij het in onszelf en daardoor ook in anderen, in de gemeenschap waarin wij leven, door liefdeloosheid, onnadenkendheid, door haat en nijd, kwaadsprekerij en wat al niet.

Wat er ook in ons zelf moge geweest zijn, het is de tijd om in ootmoed herboren te worden en om opnieuw bewust te zijn van de hoge roeping en grote vrijheid van de menselijke perssoonlijkheid die in die verre Kerstnacht werd bezegeld.

Wanneer we het jaar overzien van onze Antilliaanse gemeenschap, dan is er natuurlijk veel te laken, doch ook veel te prijzen. Werden tegenstellingen wellicht onnodig toegespitst, het élan waarmede de Antillen als eenheid te hulp snelden voor de getroffenen door de waterramp in het andere Rijksdeel, toont een gemeenschappelijk willen, het bestaan in onze gemeenschap van een reserve aan liefde, die het mogelijk doet zijn over de verschillen en tegenstellingen heen te stappen om grote dingen te doen.

Het komende jaar zal de beste eigenschappen der Antilliaanse bevolking op zware proef stellen. Zo gemakkelijk immers zal in de verkiezingsstrijd gewezen worden op die zaken, waarin men het verst van elkander verwijderd is en er zal minder gelet worden op die zaken waarnaar men in gezamenlijke krachtsinspanning tot aller nut zal moeten streven, dan op dezulke, welke men meent voor de eigen groep te kunnen verwezenlijken. Wij bewonen maar een heel klein stukje van de wereld, maar een stukje, dat ons dierbaarder is dan wat dan ook. Laten we dat moois dan niet in stukken slaan door verdeeldheid. Laten we in ons het bewustzijn levendig maken dat onze kleine gemeenschap alleen maar bloeien kan, wanneer wij allen elkander trachten te verstaan en wanneer we bereid zijn over de tegenstellingen heen zowel hier als in het Rijksverband gezamenlijk aan dat welzijn te werken.

Moge de Kersttijd ons allen versterken en ons aansporen in het nieuwe jaar onze gemeenschap nog meer te doordringen van dat medeleven met elkander, van die grootheid van hart zonder welke een gemeenschap geen werkelijkheid kan zijn en nimmer tot bloei kan komen.

Moge in deze zin het nieuwe jaar voor U allen persoonlijk, voor Uw gezin en voor onze jonge gemeenschap een gezegend jaar worden.

Luisteraars,

Ik moge deze toespraak besluiten met U als Hoofd van de Landsregering mijn dank uit te spreken voor de goede diensten, door zo velen van U als gezagdragers, als leden der adviserende en wetgevende colleges, als leden van de rechterlijke macht, als ambtenaren, als onderwijzers, als handhavers van de openbare orde en in vele andere functies den lande gedurende 1953 bewezen. Het land rekent op U, ook in het nieuwe jaar. Moge Uw aller arbeid ook in 1954 goede vruchten dragen. Als opperbevelhebber der strijdkrachten in de Nederlandse Antillen gaan mijn gelukwensen in het bijzonder naar de officieren en manschappen van de Koninklijke Marine.

Tenslotte moge ik namens U allen een zegewens voor het nieuwe jaar aanbieden aan Haar, die ons Koninkrijk bestiert, aan onze geëerbiedigde Koningin Juliana en Haar huis.

Moge Godes zegen in dit jaar rusten op Haar en Haar arbeid en op U allen in de Nederlandse Antillen!

Zelfs geesten in het spel

Mysterieuze auto houdt gemoederen bezig

(eigen bericht)

Klein Sta Martha. — De kleine Aura en Frank Sophia blijven, ondanks vertwijfeld zoeken en speuren, zoekloos. Er is bijna geen plek meer in het Derde District of mensen voeten hebben haar betreden. Was de gedachte eerst, dat het een noodlottig ongeval betrof, thans denkt men hardop, dat er misdrijf in het spel is. Maar, waar misdrijf in het spel is, moeten slachtoffers en dader(s) zijn, tastbare resultaten kan de politie eerst dan boeken, wanneer men de beide kinderen gevonden heeft. Tot nu toe heeft het Derde District zijn geheimen nog niet vrij gegeven, ofschoon men overal de mensen hardop kan horen fluisteren en zelfs namen hoort noemen. En, zoals het altijd gaat, er is weinig voor nodig om er ook de geesten bij te halen: bruha en een demonisch medium zijn er zelfs met de haren bijgesleept om te verklaren, wat zich nog niet verklaren laat.

Iets voorbij Soto en Klein Sta Martha gaat de asfaltweg over in een zandweg, die door de regen in zo'n modderachtige brei wordt herschapen, dat men als het ware aan de grond vastgezogen blijft. Even voorbij de Santa Clara Bar — een wijdse benaming voor een drankgelegenheid, waar dagelijks bezoekers zich vermeien in woord en drank — ligt het landgoed San Nicolas, van Shon Cai Winkel, de plantage, die de laatste dagen in het brandpunt van zo'n droeve belangstelling staat. Want enkele dagen geleden, om precies te zijn op Donderdag 24 December, werden daar Aura en Frankie voor het laatst levend gezien. Zelfs spraken zij luttele uren voor hun mysterieuze verdwijning nog met de oude vissersbaas, die aan de poort van het landgoed woont en de kinderen een goed hart toedraagt.

Te late melding

Het is jammer, dat de politie nogal laat in kennis werd gesteld van de vermissing. Een groep mensen was namelijk al aan zoeken, toen de politie arriveerde, zodat eventuele sporen hierdoor kunnen zijn uitgewist. Het toeval wilde buitendien, dat het in de namiddag nogal geregend had. Hierdoor leverde het onderzoek niets op. Sinds die dag zijn geregeld ploegen politiemannen en vrijwilligers aan het speuren geweest, putten zijn onderzocht en uitgedreigd. Een bijna bovenmenselijk werk werd hierbij door de politie verricht, doch helaas tevergeefs.

De mysterieuze auto.

Wel werd in de namiddag van de dag, waarop de fatale vermissing werd geconstateerd, een niet geïdentificeerde auto in de buurt van het landgoed opgemerkt. De kleur, het merk of het nummer zijn even onbekend, als de persoon, die hem bestuurde. Waar de plantage slechts door één begaanbare weg kan worden betreden, zouden de kinderen volgens de mensen uit de buurt met deze wagen zijn vervoerd.

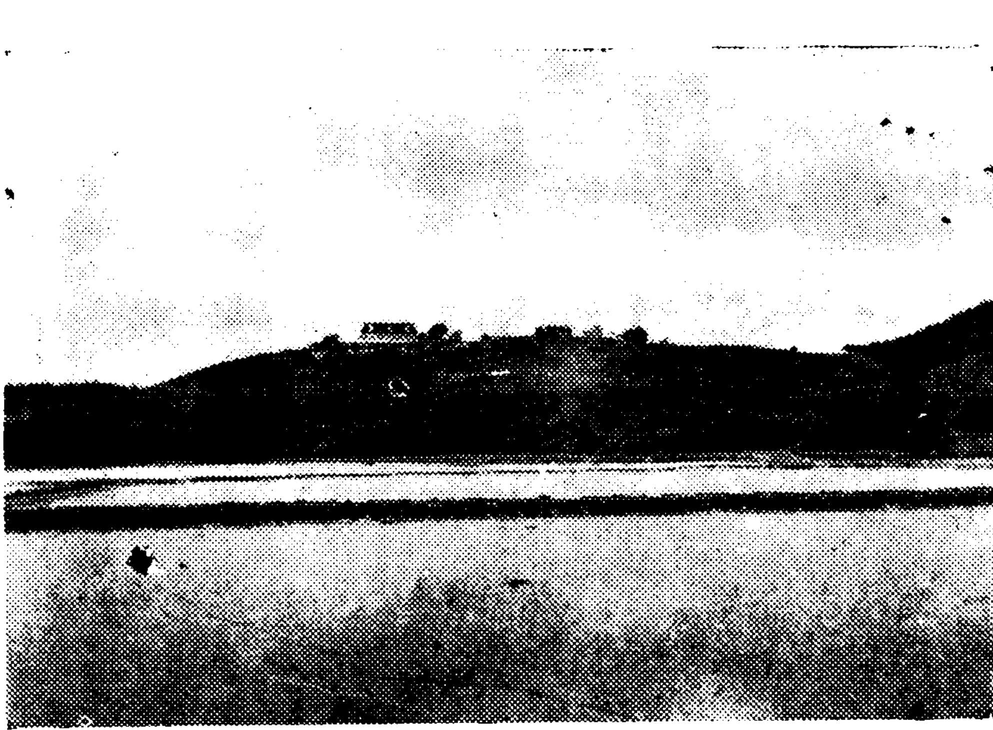
Een aanhouding werd verricht, waarbij een manspersoon, die in de namiddag van dezelfde dag op het landgoed was geweest, werd ondervraagd. Ook van hem werd de politie niets wijzer. Inmiddels wordt door de volksmond hardnekkig beweerd, dat de dader van Banda Abao afkomstig moet zijn. Tevens wordt de verdwijning der kinderen in verband gebracht met een ander afschuwelijk geval van recente datum. In het begin van het vorig jaar namelijk werd in de grot van Boca Tabla het lijk gevonden van een 19-jarig meisje, dat van Wacawa afkomstig was en aldaar vermist werd. Dit meisje was hout gaan sprokkelen, waarbij haar een ongeval overkomen zou zijn. Ook hierbij wezen bepaalde kentekenen op, dat misdrijf in het spel was. Men verdenkt de dader van het laatstgenoemd geval ervan, dezelfde te zijn als die van de verdwijning van de beide kinderen Sophia.

Het onderzoek van de politie naderde de laatste dagen zijn maximum, vooral toen een groep van ± 60 politiemannen zich op weg begaf om een laatste aanval op de duistere geheimen van het zwijgende District te ondernemen. Maar ook hier bleef het onderzoek negatief. De zoutpannen boden aan bang verwachtende harten nieuwe kansen, doch hoewel het onderzoek vandaag eerst zal worden begonnen op een wijze, waarop alles gevonden **moet** worden, durven wij, uit eigen aanschouwing te verklaren, dat deze zoutpannen te ondiep zijn om erin om te komen. Wel schijnt er een plaats te zijn, waar weinig drijfzand is en waar een „kabriet" in verdwenen zou zijn. Deze plaats zal nauwkeurig worden onderzocht.

f. 250.— BELONING

De Commissaris van Politie op het eiland Curaçao looft een beloning uit van f. 250.— aan een ieder, die inlichtingen en aanwijzingen kan verschaffen, welke leiden zullen tot de opsporing van de op Donderdag 24 December j.l. spoorloos verdwenen AURA EMIGIA SOPHIA, oud 9 jaar en FRANKLIN REGLADO SOPHIA, oud [illegible] jaar.

Mededelingen dienen gedaan te worden aan de Recherche te Rio Canario.

Vanaf het aangrenzende terrein kijkt men zo op het landgoed San Nicolas, waar de beide kinderen Sophia spoorloos verdwenen. Op de voorgrond ziet men de Zoutpannen. Bergen zij het geheim van het ongeval?

Bemind politieman overleden

W'stad. — Onder zeer grote belangstelling werd Zaterdagmiddag de heer Emile Tjalk Valies ten grave gedragen. De heer Valies was in leven Commandant van de politiewacht te Montagne en werd Nieuwjaarsdag plotseling onwel, waarna hij aan een hersenbloeding is overleden. Emile Tjalk Valies is op 21 December 1903 te Suriname geboren. Vroeger was hij bij het oude Politiekorps, daarna, in Februari 1936 werd hij opziener van de Veldwacht te Montagne. Hij was sinds 16 Mei 1928 in Gouvernementsdienst.

Op 1 September 1929 verliet hij de dienst om anderhalve maand later weer in Gouvernementsdienst te treden. Op 1 Juli 1953 vierde hij zijn zilveren ambtsjubileum. Bij de reorganisatie van de Politie op 1 October 1949 werd de heer Valies bevorderd tot agent van politie 1e klas.

Bij de begravenis waren veel belangstellenden en collega's aanwezig, om de Commandant van Montagne de laatste eer te bewijzen. Vanuit het Hospitaal ging de stoet naar de kerk van Montagne, waar een rouwdienst gehouden werd. Hierna werd de kist door collega's ten grave gedragen, op het kerkhof naast de kerk.

De commissaris van Politie, de heer G.J. Botterweg sprak aan de groeve enkele woorden van bijzondere waardering voor de wijze waarop de overledene zich ten dienste heeft gesteld van de gemeenschap.

Ook richtte hij woorden van deelneming tot de weduwe Valies.

Verder merkten wij onder de aanwezigen op, de Gezaghebber, de heer M. P. Gorsira en de voorm. Districtsmeester van het Tweede District, de heer H.B.C. Schotborgh. Onze deelneming gaat uit naar de nabestaanden.

GOUVERNEUR RECIPIEERDE TER GELEGENHEID VAN DE JAARWISSELING

Willemstad. — Evenals dit andere jaren gebruikelijk was, hield Z. Exc. de Gouverneur der Nederlandse Antillen ook ditmaal ter gelegenheid van de jaarwisseling een openbare receptie ten gouvernementshuize. Zaterdagavond was het zowel op als in de omgeving van het Fort-plein een grote drukte van auto's, die de in avondkleding gestoken dames en heren aanbrachten. De gouverneur en mevr. Struycken ontvingen de bezoekers in de grote ontvangstzaal en namen van ieder van hen de gelukwensen voor het nieuwe jaar in ontvangst. Daarna vond in de zalen van het paleis en in de tuin een opgewekte party plaats.

ZANGUITVOERING VOOR PATIENTEN VAN RUSTOORD

W'stad. — Gisteren gaf het meisjeskoor van Pietermaai o.l.v. de Z.E. Pater J. Copray O.P. een zeer geslaagde zanguitvoering voor de patiënten van Rustoord. Er werd een kerstzangspel uitgevoerd, dat door de aanwezigen in alle stille aandacht, die deze zang verdient, werd beluisterd. Onnodig te zeggen dat het programma bij patiënten en personeel zeer in de smaak viel en om herhaling vraagt, indien de tijd zulks gedoogt.

Het meisjeskoor verrichtte een goed werk.

SOCIETY HUWELIJK

W'stad. — Wij kregen „The Daily Gleaner" van Dinsdag 29 December in handen, waarin een foto van mr Bruce Beacraft Barker, zoon van Sir Robert en Lady Barker, en mej. Nicole Samson, dochter van onze „amigo" (Anglo Dutch) S. Samson, die in de Providence Church in het huwelijk getreden zijn. Het was naar het krantenverslag te zien een society huwelijk van de eerste rang, dat door vele prominente figuren, waaronder de gouverneur, werd bijgewoond.

„Onze vloot" bood boeken aan

Willemstad. — Op Oudejaarsdag heeft, naar de Marinevoorlichtingsdienst meldt der traditie op onze eilanden getrouw, het Bestuur van de Koninklijke Vereniging „Onze Vloot" wederom het jaarlijkse boekengeschenk aangeboden aan de Commandant van de Marine in de Nederlandse Antillen. Deze overdracht vond plaats in de kajuit van de Marinebasis Parera. Aanwezig waren daarbij namens de Koninklijke Vereniging „Onze Vloot" de voorzitter Ds J. Mietes en de heren Th. Steensma en J. Lenderink en namens de Koninklijke Marine de commandeur H. Bos, de commandant der mariniers de Lt. Kol. der Mariniers J. G. M. Nass, de chef van de staf, Kapt. Ltz. G. J. Platerink, de commandant van de marinebasis Parera, Kapt. Ltz. A. van Strien, de commandant van Squadron I, Ltz. Vl. der 1e klasse P. van Waart en de commandant van Hr Ms „Van Speyk" Ltz. 1e klasse C. W. Baron van Asbeck en de adjudant van de C.M.R.A. de Ltz. 1e kl. J. T. R. Kempers.

Het boekengeschenk bevat dit jaar wederom 150 Nederlandse en Engelse boeken.

In dit licht gezien is het werk van „Onze Vloot" van de Koninklijke Marine onmisbaar. De CMRA besloot met een woord van hulde aan Ds Mietes, die in zijn werk als vlootpredikant indertijd zo voortreffelijk de moeilijkheden van de marineman heeft leren aanvoelen.

Geen boegspriesters meer op Koninginnedag

Willemstad. — De organisatie van de viering van de verjaardag van H.M. de Koningin moet — aldus lezen wij in het afdelingsverslag op de Begroting 1954 — worden opgedragen aan een commissie uit Landskinderen. De verknochtheid aan Hare Majesteit kan op geen betere wijze tot uiting worden gebracht dan door de Landskinderen zelf te doen bepalen hoe de verjaardag wordt gevierd. Ernstig bezwaar bestond tegen het boegspriet lopen op het Gouvernementsplein, waarbij door niet geschikte zg. „volksfeesten" aan de waardigheid van het volk afbreuk wordt gedaan.

Men wil laten uitkomen, dat hier geen primitieve gemeenschap bestaan; men wenst de verjaardag van Hare Majesteit te vieren zoals dit in Amsterdam en Den Haag wordt gedaan.

Het Bestuurscollege werd verzocht om foto's op te vragen van de viering in Den Haag en Amsterdam.

Zeemanshuis ontaardt

Willemstad. — Een aantal leden van de Eilandsraad Curaçao merkt op, dat het Zeemanshuis in een hotel, bar, winkel en kapperszaak is ontaard. Aangezien volgens deze leden het Zeemanshuis derhalve thans een bedrijf is, zou de subsidie van overheidswege moeten vervallen.

De vraag wordt voorts gesteld of aldaar iedere zeeman, of Westindische schepelingen, worden toegelaten.

Een ander lid merkt nog op, dat deze zaak geopend is, wanneer alle andere landen in **de stad verplicht** gesloten zijn.

Enkele andere leden kunnen niet inzien, waarom speciaal ten aanzien van het Zeemanshuis een uitzondering met betrekking tot het toegekende subsidie moet worden gemaakt. Volgens deze leden wordt subsidie toch eerst toegekend nadat de boeken zijn onderzocht.

DE OLIE-JUBILARISSEN.

Willemstad. — In Januari zullen bij de olie jubileren:

A. J. Girigorie 35 jr), W. P. Plate (30 jr); **25 jaar:** A. W. E. van Ommeren, J. A. Alberto, B. M. G. Hernandez, A. V. Janga, J. B. Juliana, J. Ph. Hodge, G. B. Pieters, E. S. Carrera, M. J. Leon, J. G. A. Mapp, O. E. Joseph, E. M. Benjamin, J. D. Richardson, C. A. Kraayeveld, E. C. E. Somersall, E. Hermans, H. J. Jansen, A. J. Phillip, G. H. Sherrit, V. Wallace, J. Daniel en J. A. Gumbs.

Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

KLM ROUWPLECHTIGHEID

Hato. — In de grote hangar van de KLM op het Hato platform zal morgenmiddag 4 uur een rouwplechtigheid worden gehouden in verband met het droevig overlijden van dr. Albert Plesman.

Bij deze rouwplechtigheid zal het woord gevoerd worden door de wnd. directeur van het West Indisch Bedrijf van de KLM en de General Operations Manager. Ds. Mietes zal tevens het woord voeren. Deze plechtigheid, waarvoor geen uitnodigingen zijn verzonden, is voor een ieder toegankelijk.

De raadsleden willen weten of....

hoeveel het totaal bedrag der achterstallige erfpachten bedraagt, alsmede het bedrag van de achterstand in de betaling der huur van domeingrond en water en wat de reden is van die achterstand.

of het Bestuurscollege maatregelen heeft getroffen om de afgraving van zand aan de stranden tegen te gaan ter bescherming van het natuurschoon;

of een regeling is getroffen voor het gebruik der vliegvelden door de Koninklijke Marine;

of er geen tariefverschil gemaakt kan worden tussen telefoonaansluiting voor huiselijke doeleinden en die voor bedrijfsdoeleinden;

of voor de nieuwe telefoongids, waarvan de uitgifte zal worden uitbesteed, geen beter papiersoort kan worden gebruikt.

of het mogelijk is, desnoods tegen betaling, in de telefoongids tevens een rangschikking naar beroepen en bedrijven op te nemen.

WORDT ABC-BEDRIJF TEN ONRECHTE GEEXPLOITEERD?

Willemstad. — De meerderheid der leden van de Raad is van oordeel, dat het Land het ABC-bedrijf ten onrechte exploiteert en geeft het Bestuurscollege in overweging deze aangelegenheid desnoods aan het oordeel van de rechter te onderwerpen.

GEESTEN AAN HET WERK?

W'stad. — Een 63-jarige man, onder Nieuwjaars-invloed, stond met een onbekende vrouw, in een rode jurk, te praten, toen hij plotseling in de linkerarm werd gestoken. Het leek, dat er geesten aan het werk getogen waren, want een dader kon niet worden ontdekt.

VECHTPARTIJ MAAKTE SLACHTOFFERS

W'stad. — De assistentie van een politie-patrouille werd ingeroepen voor een vechtpartij in de Arraratwijk. Hierbij werd een man door een onbekende vrouw met een fles op het oog geslagen. De wonde was tamelijk ernstig.

PINK GEBROKEN

W'stad. — Op het de Ruyterplein kwam een vrouw van 70 jaar te vallen, waarbij zij haar pink brak. De verkeerspolitie spalkte de pink, waarna de vrouw huiswaarts keerde.

TUSSEN PORTIER GEKLEMD

W'stad. — Aan de politiewacht verscheen een man, lichtelijk onder de invloed van sterke drank, die een wond had aan de linkerhand. Hij had zijn hand tussen het portier van een autobusje geklemd. De wond was niet ernstig.

MESSENTREKKER TRAD OP

W'stad. — Een agent bracht een zeeman naar de wacht, die snijwonden in linkerarm en -schouder had opgelopen tijdens een vechtpartij. De zeeman werd, na verbonden te zijn, met de ambulance naar zijn schip gebracht. De dader kon later worden aangehouden, het mes werd aan de recherche overgegeven.

SPORT

Wacker speelde tweemaal gelijk

(Van onze sportverslaggever)

Wie zou de euvele moed hebben te verwachten, dat het de spelers van Wacker, die Curaçao met 10—1 sloegen, niet zou gelukken een overwinning te behalen op Heredia, waartegen zij op 1 Januari uitkamen?

Na 26 minuten werd in deze wedstrijd door een der Wacker-backs penalty gemaakt en de stand veranderde in 1—0 voor Costa Rica, waarmede ook de rust kwam. Na 30 minuten spelen in de tweede helft begonnen de spelers van Wacker met gevaarlijke switch-systeem, en direct hierop werd de score 1—1. Met deze stand kwam tevens het einde aan de strijd. Pelikant liet zien zijn vak goed te verstaan, want door zijn toedoen bleef de stand gehandhaafd.

Ook de wedstrijd van gisteren eindigde in een 1—1 gelijkspel. De eerste helft vertoonde een gelijk opgaande strijd en de selectie scoorde na 24 minuten een doelpunt, dat echter wegens offside werd geannuleerd. De rust kwam met een 0—0 stand, en 6 minuten na de rust werd door Wacker het eerste doelpunt gemaakt, nl. door Wagner. De Costarikeinen gingen meer in de aanval en na ongeveer 18 minuten werd de stand gelijk gemaakt door Morillo. Het selectie-elftal was de meerde, vooral in de laatste 5 minuten moest Wacker zich meer en meer in de defensie terugtrekken. Aanval op aanval werd ondernomen door de Costarikeinen en maar al te dikwijls kropen de Oostenrijkers door het oog van de naald. Vele schoten werden door Pelikan verwerkt, en menige bal moest een doellat tot eindpunt hebben. De Oostenrijkers mochten van geluk spreken, dat het tot een gelijke stand is gebleven, daar vooral in de laatste 15 minuten sterke druk op hun veste werd uitgeoefend.

Zusters in het Zilver

Willemstad. — Op het as. feest van Driekoningen herinnert ons de Heilige Kerk aan de grote Offers, die de Heidense Koningen brachten om een nieuwe Koning te gaan aanbidden, die door een wonderbare ster was aangeduid.

Deze keer zullen ook twee Zusters in de Missie terugdenken aan haar grote offer, dat zij op 6 Januari blijde brachten aan de Koning der Koningen. Haar offer was geen stoffelijk geschenk van goud, wierook en myrrhe; maar het offer van geheel zichzelve met alles en met allen, die haar dierbaar waren.

Vijf en twintig jaren hebben de Zusters Annunciata en Bernard trouw haar God gediend. Met haar medezusters in de Congregatie en vooral in de Missie, zullen de Engelen in de Hemelen jubelen om het vele goed, dat bereikt is.

Soeur Marie Annunciata, behorend tot het St Martinusgesticht, is een goede bekende in het onderwijs, maar vooral in het Mariacollege worden de vruchten geplukt van haar gestage en harde arbeid.

Soeur Marie Bernard werkte sedert lange jaren te Bonaire en zeker loopt heel het Eiland uit om de Zuster, die zich geheel en al gaf voor de jeugd, te huldigen.

Geve de goede God aan deze beide Jubilaressen andermaal vijf en twintig jaren om met nieuwe moed en taaie volharding te werken voor het doel, waartoe zij werden uitverkoren.

Gelegenheid tot felicitatie van de Eerw. Soeur Annunciata zal worden gegeven in het St Martinusgesticht as. Woensdag van 10.30 tot 11.30 uur en van 17 tot 18 uur.

ZUSTER ADJUTA †

Gisteravond om 5 uur is na een langdurige en smartelijke ziekte te Welgelegen overleden Zuster Adjuta.

Vele jaren heeft zij haar taken met nederige liefde en toewijding vervuld. God alleen kan de verborgen deugden, die haar leven sierden ten volle waarderen.

God geve haar ziel de eeuwige rust.

IN DE NEK

W'stad. — De kapper van het Brionplein verklaarde, dat „iemand" hem, terwijl hij voor zijn kapperszaak stond, een stuk vuurwerk in de nek had gegooid. Hij bekwam een kleine wonde, terwijl bovendien zijn overhemd werd vernield. De dader ligt natuurlijk op het Kerkhof. Een ander slachtoffer van vuurwerk was een buschauffeur. Deze vertelde, dat een hem bekend persoon een „bom" onder zijn autobus had geworpen, waardoor een van de banden sprong. De man werd aangezegd, zich met de hem bekende persoon te beraden omtrent schadevergoeding.

IN DRUK VERSCHENEN

W'stad. — In druk zijn verschenen de notulen van de statenvergadering van 22 December, welke bij gebrek aan quorum geen doorgang kon vinden. Voorts de statuten van de Primafin N.V.

VAN DE HANDEL

Van de **PAA** ontvingen wij weer die gezellige en fraaie wandkalender met 12 prachtige platen. Heimwee hadden wij naar al het natuurschoon, dat wij er op afgebeeld zagen.

Isa verraste ons met de bekende grote kalender.

RUSTIG WEEKEND

W'stad. — Van Zaterdag af werden 9 lichte aanrijdingen geregistreerd door de Verkeerspolitie.

WEERBERICHT.

Max. temp. 29.9 C (85.8 F); min. 22 C (71.5 F) en gem. 26.9 C (80.4 F). Max. wind 20, min. 13 en gem. 17 knopen. Vochtigheid 70%. Neerslag 2.37 mm. Helder 3, licht bewolkt 19 en zwaar bewolkt 2 uren.

VOLLEYBAL-COMPETITIE.

Wedstrijdrooster.

Hedenavond: Asiento I — Asiento II 20 uur; Squadron I — Asiento III (Negropont).

Dinsdag 5 Jan.: Sithoc 1 — Thomaskring 20 uur; Sithoc II — Dragons 21 uur (Thomascollege).

Woensdag 6 Jan.: Kwiek — MKS Suffisant I 21 uur (Marine Suffisant).

Vrijdag 8 Jan.: MBS Parera — Thomaskring 20 uur (Parera basis); MKS Suff. I — MKS Suff. II 21 uur (Marine Suffisant).

Nederlandse competitie door storm gehandicapt

Nadat van de competitie uiterst vlot het eerste gedeelte afgewerkt is, is er eindelijk stagnatie ontstaan. De grootste storm sinds de beruchte Beatrix-storm van vorig jaar heeft tal van wedstrijden doen aflassen, zodat slechts een klein gedeelte van het vastgestelde programma kon worden afgewerkt. Een grote verrassing is echter ondanks dit verkleinde programma te melden, n.l. RCH behaalde tot grote vreugde van haar supporter-schare de eerste overwinning. Leeuwarden werd met een 2—1 nederlaag naar het hoge Noorden teruggestuurd. VSV zit wel heel stevig te paard nu EDO wederom verloor. De Velsenaren bezetten nu de eerste plaats met een voorsprong van vier punten.

AFDELING A. Hier is grote vreugde te melden uit Haarlem. Niet alleen won RCH en behaalde hiermede de eerste overwinning doch ook Haarlem herstelde zich van de nederlagen en gelijke spelen van de laatste weken en versloeg Be Quick (Gr.) met liefst 5-0.

Dat Be Quick schijnt een zwaar seizoen tegemoet te gaan. Jammer voor RCH was het, dat de beide medegegadigden voor de onderste plaats, Zwolse Boys en Oosterparkers, ook winst boekten. Zwolse Boys klopte Enschedese Boys met 2—1 en zeer verdienstelijk was het resultaat van de wedstrijd DWS-Oosterparkers voor de Groningers (1—1).

AFDELING B. Onderaan de ranglijst van deze afdeling was een ware aardbeving. 't Gooi stuurde EDO met een 3—0 nederlaag huiswaarts, hierdoor VSV geheel in de kaart spelend. Enschede won de belangrijke strijd tegen GVAV met 2—0, terwijl Heerenveen weer in moeilijkheden dreigt te komen door deze bovengenoemde uitslagen en door haar nederlaag tegen De Volewijckers (3—5). Blauw Wit -Sneek was een strijd van de middenmoot en werd een verdiende 2—1 overwinning van de Stadionbewoners

AFDELING C. BVV — HBS is een spannende ontmoeting geworden en eindigde in een 2—0 overwinning voor de Bossenaren. SVV had een zware taak tegen Xerxes, maar de Schiedammers wonnen toch met 3—2. Emma kon het tegen Sparta niet verder brengen dan een 1—1 gelijkspel, waardoor dus VVV en SVC een punt op de leiders zijn ingelopen.

AFDELING D. De Benjaminnen van deze afdeling, EBOH, blijven toch steeds maar verdienstelijke resultaten behalen, want Feyenoord in het Feyenoord-Stadion te verslaan, is toch altijd nog een vermeldingswaardig feit. (1—0). Door de 4—0 nederlaag tegen NOAD is DHC nog vaster op de laatste plaats komen te staan. Tenslotte behaalde ADO eindelijk weer eens een overwinning en werd MVV met een 3—2 nederlaag naar Maastricht teruggestuurd.

K.N.V.B.-uitslagen

's-Gravenhage. — De uitslagen van de in Nederland gespeelde wedstrijden in de eerste klasse van de KNVB luiden:

Afdeling A: RCH — Leeuwarden 2—1; Elinkwijk — Stormvogels 1—1; Zwolse Boys — Enschedese Boys 2—1; DWS — Oosterparkers 1—1; Haarlem — Be Quick 5—0.

Afdeling B: GVAV — Enschede 0—2; Heerenveen — Volewijckers 3—5; 't Gooi — EDO 3—0; VSV — DOS 2—0; Blauwwit — Sneek 2—1.

Afdeling C: BVV — HBS 2—0; Xerxes — SVV 2—3; Emma — Sparta 1—1.

Afdeling D: Feijenoord — EBOH 0—1; DHC — Noad 0—4; ADO — MVV 3—2. Een groot aantal wedstrijden werd afgelast.

Haarlem. — De traditionele voetbalwedstrijd op Nieuwjaarsdag tussen de twedde klasser HFC en een elftal van oud-internationaals is geëindigd met een 4—4 gelijkspel. Bij de rust leidden de oud-internationaals met 3—0.

BUREN, RAMEN EN WERKLOZEN

Het was vandaag een goede krant.
Max Tak stak New York's raam niet in brand.
Dat kunnen we nu allen braaf gaan zien
en reizen dan eerst per vliegmachine.

In alle kranten komt het raam.
Het geeft de Antillen een wereldnaam.
Zo iets, zo goed op eigen bodem gewrocht
en niet bij een firma in New York gekocht.

In „knickerbocker" spreekt de afgezant:
„Bij de evenaar ligt een roemrijk land.
Er staan wat werklozen aan de kant,
maar men geeft de werkenden met gulle hand.

Voorwaarde, dat zij in staatsdienst zijn,
alleen die dienaren zijn goed en rein.
Weest wij dus trots op de banden der cultuur,
die Ubinden aan ons, Uw beneden-buur.

En komt U ons als toerist bezoeken,
koopt onze parfums, horloges en onderbroeken.
Van de handel leven wij en erven,
met U willen wij zijn, en zonder geld liever sterven."
Hoera! (De burgemeester van New York snikt.)

E.

MOTORRIJTUIG- EN MOTORBOOTBELASTING 1954.

De Ontvanger van het Eilandgebied Curaçao maakt hierbij bekend, dat met ingang van een nader aan te kondigen datum aangevangen zal worden met de inning van de verschuldigde Motorrijtuig- en Motorbootbelasting voor het jaar 1954.

Voor bijzondere gevallen gelieve men zich te wenden tot ondergetekende.

Curaçao, 31 December 1953
De Ontvanger van het eilandgebied Curaçao
O. A. PALM

Met dankbaarheid aan God en Zijn Heilige Moeder geven wij kennis van de geboorte van

ANNELIEKE

2 Januari.

H. STIMM
M. STIMM-KAMP
FRANK-JOHAN

Berg Carmelweg 4.

Het 50ste schip dat na de bevrijding bij de H.D.S.M. gebouwd werd. Het betreft hier de turbine-tanker „Royal Arrow", het grootste tankschip dat ooit in Nederland gebouwd werd. De lengte van het schip bedraagt 201,16 meter en de breedte 26,21 meter. De laad ruimte is verdeeld in 30 tanks met een totale inhoud van 41.600 M3.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Onder de vele voorrechten welke ons in het leven ten deel zijn gevallen is dat geboren te hebben mogen worden in een huis gelegen aan een groot marktplein, schuin tegenover een van Nederlands hoogste en fraaiste torens, zodat over al onze jeugdherinneringen de zilveren confetti ligt van carillonmuziek. En als we onze ogen sluiten en terugdenken aan noordelijke nachten van een ver verleden, weerklinkt nog heden triomfantelijk het schallen van een trompet in de duisternis, alsof eens het leven beter geweest ware, dan het nog ooit weer zal worden. Want onze geboortestad had een torenwachter die gedurende de nacht waakte over de stad vanaf de tweede torentrans. Als je laat in de avond door het venster over het marktplein keek, zag je hoog in de toren een verlicht venster. Daarachter zat Sjoerd, de torenwachter, de tijd te verdrijven met houtsnijwerk. En om het kwartier kwam hij naar buiten en spiedde vanaf de trans in alle vier windrichtingen over de slapende stad. En als hij er zich van vergewist had dat alles veilig was en dat nergens brand was uitgebroken, stak hij de trompet om ons allen gerust te stellen. Als je ziek was als kind en de slaap niet kon vatten, lag je gedurende de eindeloze nachten en bezwoer de gevaren, die je bedreigden van de kant van de schaduwen die dansten op de muur, met het geschetter van Sjoerds trompet. Het ontzet kwam altijd op het juiste ogenblik.

Reus van een man

Sjoerd was een reus van een man met brede schouders en met een borstkas als de zwelkast van een orgel. Hij had een lange grijze baard en droeg een schipperspet. Hij had niet slechts monumentale o-benen, doch ook o-armen. Overdag placht hij zich op straat te begeven in gezelschap van twee enorme Deense doggen. Iedereen noemde hem bij de voornaam. Op een goede dag werd Sjoerd te oud om de talloze trappen te beklimmen naar zijn wachtvertrek hoog in de toren. Men zond hem met pensioen en het aloude gebruik de nacht te zegenen met het geschetter van een hoge trompet werd afgeschaft. Hoe leeg waren de nachten, toen de trompet niet meer weerklonk van de transen van de Martinitoren.

Het automatisch carillon kroonde ieder uur en ieder half uur. En op het kwartier voor en na het uur speelde het de beginnoten van een of ander welbekend liedje. Dan zongen de klokken: „Wij leven vrij, wij...." en hielden plotseling op alsof ze niet langer zeker konden zijn van de vrijheid en de blijheid. En ze hadden een vol kwartier nodig om hun oude zekerheid te herwinnen en op het halve en het hele uur te beamen dat het leven zo kwaad niet was. Op de beide marktdagen, Vrijdag en Dinsdag, hadden we een carillon-recital in de morgen. Beneden op de kinderkoppen van het grote marktplein stonden de kramen met stoffen, gebakken schol, paarderookvlees, snoepgoed, afschuwelijk gekleurde beeldjes, met veters, en kammen, en tweedehands gascomforen en strijkijzers, met goedkope zeep en goedkope parfum. Er waren altijd, gedurende alle jaren die wij ons herinneren in onze geboortestad, kooplieden op de markt die glassnijders demonstreerden en verkochten. Wij hebben nooit begrepen waarom onze geboortestad een zo uitnemend afzetgebied vormde voor glassnijders. Wel begrepen wij waarom er eveneens iedere marktdag minstens één koopman was die wetmessen aan de man bracht, welke hij demonstreerde met behulp van een oude zeis, die tegelijk diende als gong om de aandacht te trekken. Want de boeren kwamen van heinde en ver naar de markt. En in de dagen van onze jeugd kwamen zij niet in Chryslers of Buicks, doch in ouderwetse boerenkarren, in sjeesjes of rammelende rijtuigen met stro op de vloer. Zij droegen petten en zwarte pakken en „frontjes".

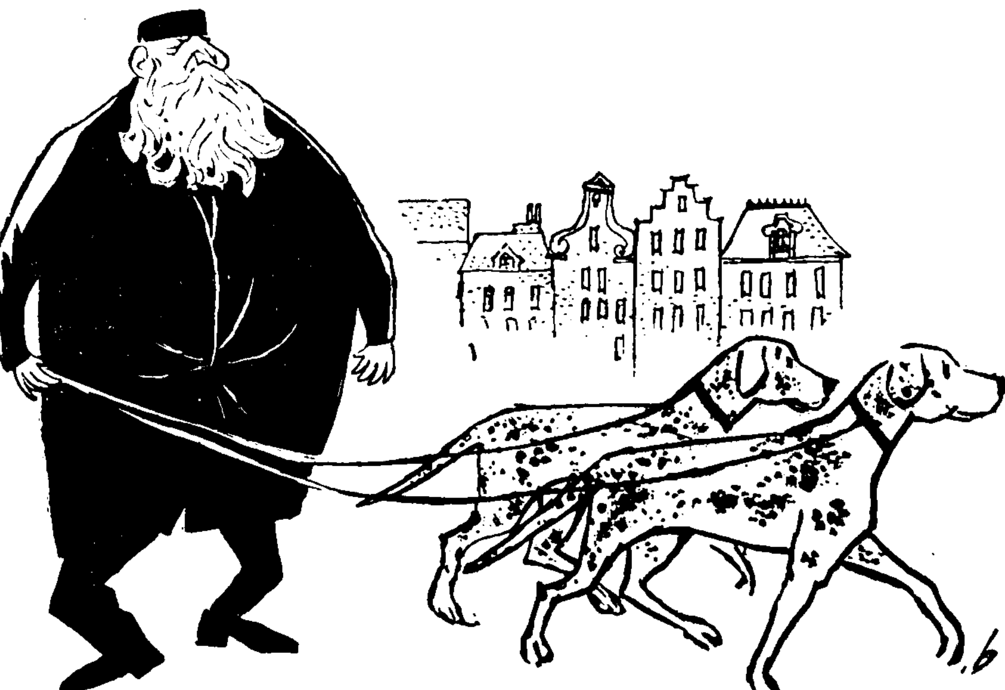

Iedere klok wordt bediend door een afzonderlijke luider.

Noctes Groninganae

En hoog boven de boeren, de gebakken schol en de bodekarren, die in lange rijen langs de Noordkant van het marktplein stonden, speelde het carillon. Hoe zacht gleden onder de hoge lucht onze bootjes op spiegelende meren. „Hop, hop, hop, met lichten tred" galoppeerden de huzaren door het luchtruim. Met zilveren stemmen werden wij uitgenodigd om van tussen de marktkramen heden te willen treden voor God den Heere. Er weerklonken boven het stadhuis nuttige wenken voor hen, die rusten wilden in het groene woud achter een gordijn van bla-a-aren. En de weeklacht weerklonk van de voerman die van zijn levensdagen geen oude wijven meer op zijn wagen wou hebben. Als St. Nicolaas naderde hoorden wij de maan door de bomen schijnen. En tegen Kerstmis ontbloeide er boven het marktplein een roos aan de stam van Jesse en de klokken zongen op de morgen van de markt van een stille, heilige en hoogst on-Groningse nacht.

Dat is alles lang geleden. De enige keren dat wij nog carillons horen is als wij langs de Dam gaan tijdens een kortstondig bezoek aan Amsterdam. Want in Engeland kent men vrijwel niet net bestaan van carillons. Het Engelse klokkenluiden (en let wel, het klokkenluidersgilde van Brittannië omvat meer dan 45.000 leden), bestaat in „changeringing". Men speelt geen melodieën,

Sjoerd was een reus van een man.

doch men speelt toonsequenties op de klokken. En de gehele kunst, of liever vaardigheid bestaat in het variëren van deze toonsequenties in een nimmer veranderd rhythme. Deze variaties lopen bij een Grand Maximus klokkenstel van twaalf klokken in de vele honderdduizenden. Iedere klok wordt bediend door een afzonderlijke luider met behulp van een klokkentouw, lopend van de lui-kamer in de kerktoren naar de iepenhouten klokkenwielen met hun eikenhouten spaken. De luiders oefenen zich van te voren met handbellen, want de mutaties zijn uiterst ingewikkeld en een goed klokkenluider dient niet slechts te beschikken over een goed gevoel voor rhythme en stevige arsmspieren, doch ook over een uitmuntend geheugen. Een enkele „peal", d.w.z. luisequentie, duurt gewonlijk niet minder dan drie uren (niet medegerekend de korte lui-sequenties waarmee de kerkgangers naar de tempel worden genodigd op de Zondag). En alle varianten hebben hun eigen naam, prachtige oude namen zoals Cambridge Surprise, Kent Treble, Grand Sire, Double Norwich Court. Maar melodie is er niet. Indien in Engeland, in Loughborough, in Croydon en Whitechapel, carillons vervaardigd worden, is dit voor export. De klokkengieters (die hier in dit land allen ook practiserende en bekwame klokkenluiders zijn), noemen carillonklokken „dode klokken", omdat zij vast hangen en niet worden geluid met wiel en touw, doch door middel van een klavier dat slechts de klepels in beweging brengt. Wat de klokkengieters zelf denken over carillons zagen wij enige tijd geleden op karakteristieke wijze beschreven in een artikel over een klokkengieterij. De schrijver verklaarde dat hij in gesprekken met het personeel van de klokkengieterij de indruk kreeg: „dat er iets on-Engels was aan een vaste klok waarop een buitenlander kon spelen als een fantasiepianist"

Beieren in Bond Street

U zult dan ook begrijpen dat wij lichtelijk opgewonden waren toen wij dezer dagen lazen dat er in Londen een carillonrecital zou worden gegeven. Er bevinden zich in dit gehele klokkenrijke koninkrijk van Groot-Brittannië slechts twee carillonneurs. Een hunner heet Jack Paice en het was Jack Paice die het recital zou geven.

U raadt nooit waar zich het Londens carillon bevindt waarop het recital plaats vond op het uur van de noen. Het bevindt zich in het hartje van het Londense West-End. En ofschoon het gebouw, dat de klokkentoren op zijn dak draagt, architectonisch gelijkenis vertoont met een kerk, is het in werkelijkheid een winkel. Het is de luxeparfumérie van Atkinson in Bond Street die op de nok van het dak de ranke toren draagt waarin Jack Paice het carillon bespeelde. Het geschiedde ten bate van het herstelfonds voor de Westminster Abbey, die in wankele staat verkeert.

Daar zijn wij dus gaan staan met de rug geleund tegen een étalage vol smaragden en diamanten en hebben misprijzend geluisterd naar composities van Händel en Purcell. Geen populaire wijsjes weerklonken van boven het geparfumeerde leien dak. En er stonden geen boeren met petten op rond kramen met gebakken schol en paardenrookvlees. De sjiekste bolhoeden van Londen, de duurste bontjassen, de nauwste Edwardiaanse broekspijpen, de meest keurig opgerolde zijden paraplues en de meest verwaten Pekinezen sierden de onbeschrijfelijk nette trottoirs. En het ijle gebeier boven Bond Street werd niet slechts begeleid door de geur van parfums, die in vlagen naar buiten woei telkens als zich een van de deuren van de parfumerietempel opende, doch ook door de overweldigende geuren, meegedragen door actrices, die ten behoeve van het herstelfonds collecteerden onder de garde-officieren in burger, de gravinnen en de baronessen in bontmantels, en onder de diamant- en zilverhandelaren van Engelands duurste winkelstraat. En op het gelaat van elke actrice hing als een bevroren lampion een kille beroepsglimlach.

Wij hebben met weemoed teruggedacht aan de dagen van Sjoerd en aan de trompet, die luister blies in onze jonge nachten. Wij hebben met weerzin neergezien op decadente Pekinezen en gedacht aan de fluwelen wandelgang van Sjoerds twee Deense doggen. En ons loswrikkend uit een dichte aura van parfum hebben wij onszelven al neuriënd beloofd:

„Nu neem ik van mijn levensdagen
Nooit meer gravinnen op mijn wagen.
Hop, paardje, hop. Hop, paardje, hop!"

VRIJGEZEL IN NOOD.

Te Penrith in Engeland heeft de achtendertigjarige Harry Kalley berouwvol voor de rechter gestaan. Hij had, vermomd met een zwart masker en voorzien van een revolver, op een donkere avond een hem volkomen onbekend meisje, Marghita Sixon, gedwongen mee naar zijn kamer te gaan en daar had hij haar een stapel kapotte sokken voorgelegd met het bevel: „En nou kom je niet weg, voordat je alle gaten keurig hebt gestopt." Dat was gebeurd en vervolgens liet hij haar ongehinderd vertrekken. Marghita nam vanzelfsprekend deze behandeling niet en diende een aanklacht in. Voor de rechter bepleitte zij zelf echter de grootst mogelijke clementie. Harry had bij zijn advocaat zijn hart uitgestort (hij bekende onder meer een niet te overwinnen angst te hebben om met meisjes in contact te komen), en deze stelde zich in verbinding met het belaagde meisje. Harry werd veroordeeld in de proceskosten en hij moest Marghita zijn verontschuldiging aanbieden. Daarna zijn ze samen naar het stadhuis gestapt om de huwelijkspapieren in orde te laten maken.

LAATSTE ACTE VAN EEN FAMILIEDRAMA.

Een advertentie, die stof biedt tot allerlei overpeinzingen, vonden wij in de Daily Times, verschijnend in het plaatsje Ely (Nevada, V.S.). Er zit in ieder geval een familiedramaatje in. Een man maakte bekend: „Mijn advertentie van 24 Januari was een vergissing. Het spreekt vanzelf, dat ik voor de schulden van mijn vrouw opkom. Al Vockart"

BUITENLAND

Militaire steun voor Midden-Oosten?

Washington. — Naar verluidt zouden de Verenigde Staten onderhandelingen voeren met Irak, Saoedi Arabië en Pakistan over overeenkomsten ter verlening van militaire steun. Deskundigen op het gebied van de buitenlandse politiek en de defensie zouden het denkbeeld van een verdedigingsverdrag voor het Midden-Oosten hebben opgegeven, voornamelijk vanwege het Arabische verzet. Zij zouden thans besloten hebben te onderhandelen over afzonderlijke verdragen voor militaire steun met die regeringen, die er belang in stellen.

Amerikaanse regeringsfunctionarissen zouden de verwachting hebben uitgesproken, dat vrij spoedig een beslissing zal vallen om Amerikaanse wapenleveranties aan Perzië, dat reeds een verdrag van militaire bijstand heeft gesloten, in vergrote mate te zenden.

Op het ogenblik zijn er geen urgente plannen voor militaire steun aan Egypte, Israël, de Libanon of Syrië, daar deze landen niet onmiddellijk gevaar lopen bij een eventuele Russische aanval.

Londen. — Volgens het communistische persbureau Nieuw China zijn het laatste jaar bijna honderd oliebronnen in Noord-West en Zuid-West China aangeboord. In 1953 is er meer geboord dan in de vier voorafgaande jaren tezamen.

Rio de Janeiro. — De Zwitserse coureur Degraffenried heeft met een 2600 cc Maserati racewagen de grote prijs van Rio de Janeiro — een race over 330 kilometer — gewonnen in 4 uur 14 min. 21.7 sec.

Tweede werd de Italiaan Mussitelli, derde de Braziliaan Lande en vierde de Portugees Mascarenhas.

Georgetown. — De Gouverneur van Brits Guyana heeft de uitvoerende macht in handen gelegd van een uit tien leden bestaande raad. Bij deze gelegenheid heeft hij verklaard, dat hij niet verplicht is de besluiten van de wetgevende en uitvoerende raad te bekrachtigen, maar dat hij, alvorens een besluit te verwerpen, eerst overleg zal plegen met zijn regering te Londen.

Inspectie der Belastingen

VERKOOP VAN GOEDEREN IN DOUANE-LOODSEN

WAARSCHUWING: Degenen, die in de Gouvernements-bergplaats op Scharloo goederen langer dan 30 DAGEN in TIJDELIJKE OPSLAG en/of LANGER DAN 1 JAAR IN DEFINITIEVE OPSLAG hebben, worden verzocht deze zo spoedig mogelijk IN TE KLAREN, aangezien binnenkort tot verkoop dier goederen zal worden overgegaan.

Opgave der opgeslagen goederen in kwestie kan in het Gouvernements-Entrepot te Scharloo worden verkregen.

Willemstad, 30 December 1953.
DE INSPECTEUR DER BELASTINGEN.

HET IS GEEN MAN.....

maar het gaat over sigaren

Alle mensen roken tegenwoordig: mannen, vrouwen en kinderen. Een uitzondering doet het niet. Het is geen man, die niet roken kan. Het is geen vrouw, die niet roken wou. Het is geen kind, dat geen peukje vindt.

Róken ze allemaal? Het ligt er maar aan, wat men daar onder verstaat. Iets in brand steken en er aan lurken, is nog geen roken. Enfin, u kent het grapje. Het is al oud. Precies zo oud als de gewoonte om iets anders te roken dan pijptabak en sigaren.

Waarom eigenlijk deze zo vaak geformuleerde overweging? De Braziel is weer in het land. De echte. De Suerdick. Jawel, reeds enkele jaren lang hebben we Braziel kunnen kopen in de Nederlandse sigarenwinkels. Ze waren rookbaar. Ze waren niet slecht. Maar wie vóór de oorlog al roken kon, was er niet tevreden mee. Het wachten was op Dannemann, Suerdick, Costa Penna. Nu, de Suerdick is er dan. Nog al duur. Veertig en zestig cent. Dat is niet gering voor de liefhebber van die donker-bruine tabak, die de fiscus hardnekkig en zonder inzicht een luxe-artikel blijft noemen. Al is het waar, dat we om een kwaliteit van laten we zeggen tien cent vóór de tweede wereldoorlog te kunnen betalen, men thans ongeveer zestig, misschien tachtig cent moeten neerleggen. Voorlopig blijft de Braziel dus alleen voor de rijke beurzen gereserveerd. Is hij te vroeg gekomen? Te laat dachten we! Want dezer dagen hebben we moeten ervaren, dat niet alle sigarenwinkeliers op de hoogte zijn van het bestaan van die befaamde en verrukkelijke sigaar. Wij hebben er een getroffen, die er nooit van gehoord had, die volhield, dat de Braziel niet uit Brazilië komt en dat al wat Braziel heet, in Nederland wordt gemaakt. Toen wij hem de zaken wilden uitleggen, keek hij ons vol achterdocht aan en vroeg, of wij misschien met een trucje ons eigen merk kwamen aanbevelen.

We zijn geslagen de deur uitgegaan. Dat voorval spreekt boekdelen. Het zegt namelijk dat er winkeliers

Het raadsel van het poeder en de slimme rentmeester

zijn, die de draad verloren hebben. Ze weten niet meer waar ze over praten. Het zijn de mannen, die u, als ge om een sigaar zonder poeder vraagt een afgrijselijk geverfd ding in de hand stoppen met de verzekering, dat er geen spoor van poeder op te vinden is. Bewijst men dan het tegendeel, dan roepen ze uit, dat het niet de moeite waard is om er over te praten.

Dat poederen is altijd een raadsel voor ons geweest. Is het waar dat het publiek poeder eist? Er zijn zaken, die weigeren, gepoederde sigaren te verkopen. En hebben de fabrikanten het al eens geprobeerd met ongepoederde sigaren? Is er geen afspraak te maken ten deze? Als de heren allemaal weigeren te poederen, zou het publiek dan weigeren te roken? We geloven het niet. We geloven eer het tegendeel en spreken uit ondervinding. Enkele jaren vóór de oorlog hadden wij het oog laten vallen op een kloeke sigaar, stevig gebouwd, vorstenlanden-dekblad, geurig, diep van smaak, één dubbeltje. En ongepoederd. Een paar jaar lang ging alles goed. Toen werd er ineens gepoederd. Zomaar. Misschien om de sigaar wat lichter van kleur te maken? Maar voor ons was de aardigheid er af. We moesten dus de leverancier mededelen dat het uit was met de klandizie. Hij beloofde zijn best te zullen doen en wist na een paar weken te vertellen, dat de fabrikant oren had naar onze klacht. Hij zou niet meer poederen. Wat gebeurde echter? De fabrikant had helemaal geen oren naar onze klacht, maar de winkelier had een kistje van vijftig leeggehaald, sigaar voor sigaar opgepoetst met een zijden doek, de sigaren weer in het kistje gedaan en de bestelling afgeleverd. Tevergeefs, want poeder laat zich niet overwinnen. De rentmeester prijzend om zijn slimheid, hebben wij die sigaar vaarwel gezegd. Maar toch, wat een verschil tussen die winkelier en de man die nooit van Suerdick heeft gehoord! Geef mij toch die rentmeester maar!

Er wordt tegenwoordig te veel gerommeld in de sigaren. De vaklieden hebben te lang de gevolgen van de oorlog moeten lijden om snel in de traditie te kunnen terug keren. De vraag naar kwaliteit is daardoor ietwat uitgedroogd. En nu de fabrieken toch weer bezig zijn, de aandacht van al wat man is op het edele kruid te vestigen, zouden wij hun in overweging willen geven, vooral de nodige zorg te besteden aan het aspect en de hoedanigheid. Laat het aspect eerlijk zijn en laat tabak de kleur hebben die moeder natuur heeft uitgevonden. Een plant is een plant en verf is er niet goed voor. Ook voor ons niet trouwens. En dan: het blijft waar, bij alle Corona's Romeo's, Henry Clay's, Legitimos, Partagas of hoe ze allemaal heten mogen, bij alle narigheden, die de import van tabakken uit welke landen ter wereld ook, bieden moge, de Nederlandse sigaar, de gewone Hollandse blazer, zoals de fijnproevers ze wel eens noemen, is de moeite waard. Ook de moeite van een goede behandeling! Ja, de moeite, genoten te worden bij de lectuur van een goed boek of een goede krant. Maar gun u voor beide de tijd!

Dbg

De bergen van Atlantis rusten in de diepste duisternis

Bermuda's en Azoren zijn de toppen van onderzeese Alpen

Ruim 70% van onze wereld is practisch volslagen onbekend gebied, want over de zeebodem is nog weinig bekend. Eeuwenlang wist de mensheid absoluut niets af van de geheimen van de oceanen. Men had er geen vermoeden van wat zich op de bodem van de oceanen zou bevinden. Pas in 1839 kon Sir John Ross voor het eerst in de geschiedenis een diepzee-afgrond peilen. Sindsdien heeft men het onderzoek naar de zeebodem met meer of minder succes voortgezet. Het is thans echter nog steeds zo, dat wij geen juiste reliëfkaart van de bodem der oceanen kunnen maken. De grootste atlassen geven over deze kwestie slechts beperkte overzichten. Men kan dus rustig zeggen, dat na 2000 jaar onze wereld voor nog ruim 70% onbekend is. In de grote lijn heeft men zich echter wel een beeld kunnen vormen van het „gezicht" van de bodem van de oceanen. De oceanen over de gehele wereld bevatten enorme onderzeese bergruggen, die tot de grootste van de aarde gerekend moeten worden.

In het midden van de Atlantische Oceaan loopt de Atlantische rug, een enorme bergrug, die zich van IJsland tot aan de Zuidpool uitstrekt. Deze rug is zo om en nabij de 20.000 km. lang en bezit bergen van ca. 3500 m. hoogte! Dat komt dus zo ongeveer overeen met onze Alpen. De bergen liggen op een grote diepte en verheffen zich uit de duisternis in de duisternis, want niet het minste sprankje licht kan tot op deze diepte doordringen. Zij zijn, voor zover kan worden vastgesteld, niet begroeid. Zij worden doorsneden door enorme ravijnen, die groter zijn dan wij ze op de aarde kennen. Tweemaal de breedte van het, voor ons, al zo machtige Andesgebergte. Tussen deze bergen en ravijnen treden buitengewoon sterke stromingen op van een kracht, groter dan wij deze op de aarde waarnemen. Het bestaan van deze bergen weten wij pas sinds de laatste 80 jaar.

Slechts op enkele punten komen de toppen van deze onderzeese bergruggen boven de zeespiegel. Zij vormen dan delen, die wij kennen als eilanden. De eilanden in de Atlantische Oceaan zijn allemaal de toppen van de onderzeese bergen. De Azoren, Kaap Verdische-eilanden zijn dus in wezen bergtoppen, die boven de zee uitsteken, maar duizenden meters onder de zeespiegel hun weg naar de diepste duisternis zoeken.

Niet alleen in onze Atlantische Oceaan bestaan deze „eilanden", ook in de Indische en Stille Oceaan komen zij veelvuldig voor. Ter weerszijden van de Atlantische rug liggen diepe bekkens, die bij de werelddelen omhoog lopen en overgaan in plateau's. Zij zijn dus eigenlijk „het voorportaal" van de vastelanden. Gezamenlijk bij elkaar omvatten zij een gebied drie maal zo groot als Europa. Deze plateau's zijn niet „waardeloos". Zij bestaan bijna geheel uit materiaal, dat van het vasteland afkomstig is en door de grote rivieren werd meegevoerd. Ruim 25 pct. van de bodem van de oceaan moet uit dit aangevoerde materiaal bestaan. Men schat ook, dat zo ongeveer 80 pct. van de oorspronkelijke rijkdommen van de aarde in het zeewater of onder de zeebodem te vinden is. Reeds thans kan men verschillende soorten zeeplanten tot voedsel en textiel verwerken. Talrijk zijn ook de reeds aangeboorde onderzeese oliebronnen. Dit alles dank zij de aanwezigheid van de plateau's, want deze zijn voor de mens nog bereikbaar maar waar de plateau's in de bekkens overgaan, wordt de situatie geheel anders. De waarde van de zeebodem wordt ook van verschillende kanten ingezien. De Ver. Staten hebben dan ook na de oorlog hun gezagsgebied uitgebreid met 1.8 millioen km2 zeebodem, want, dank zij het bestaan van de plateau's, krijgt de bodem van de zee waarde voor de mens.

Verzonken wereld?

Sinds men bij Plato teksten vond, die er op schenen te wijzen, dat zich vóór het begin van onze jaartelling ten Westen van de Zuilen van Hercules, Gibraltar, een groot rijk zou hebben uitgestrekt, zijn geleerden en avonturiers op zoek geweest naar het verzonken werelddeel Atlantis. De archaeologen nemen wel aan, dat er vele duizenden jaren geleden een of meer landbruggen zijn geweest tussen Amerika en Europa of Afrika. Maar over de mensen, die daar gewoond zouden hebben, of over de cultuurresten, die zij zouden hebben nagelaten, is weinig concreets bekend. Bijgaand artikel vertelt het een en ander over de moeilijkheden, die men heden ten dage nog ondervindt, als men zich een beeld wil vormen van het onderzeese landschap, dat dan wellicht het vroegere Atlantis is geweest.

ERE-SCHOUWBURGERES.

Teresa Amelia Pereira da Silva uit Lissabon was acht jaar, toen zij voor het eerst naar de opera ging. Dat was in 1861. Dit uitje beviel haar zo goed, dat zij sindsdien geen enkele in Lissabon gegeven operavoorstelling meer heeft overgeslagen. Nu is ze dus honderd jaar. Zou het nu niet een aardig gebaar van de schouwburgdirectie zijn haar eens een vrijkaartje te geven?

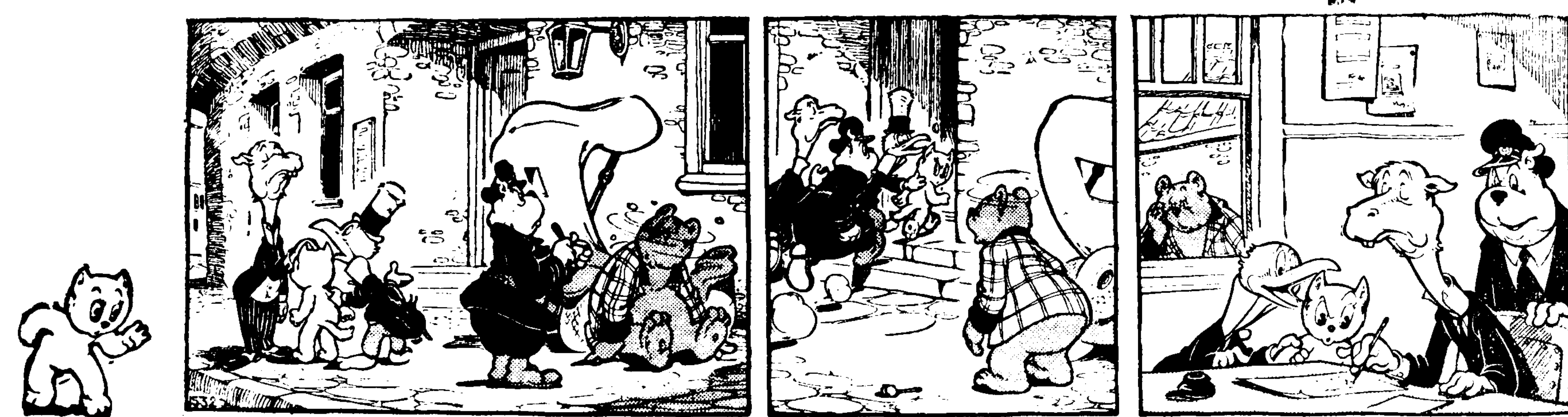
TERUG OP HET UITGANGSPUNT.

Een Engelse recruteringsofficier, die in Chester vragen stelde aan dienstplichtigen, wist niet wat hij hoorde, toen een van hen op de vraag: „Waar ben je geboren?" antwoordde: „Hier, in deze kamer." De zaak was overigens logisch en duidelijk genoeg: de vader van de jongen, van beroep sergeant-majoor, was vroeger inwonend onderofficier geweest in dezelfde kazerne.

EINDELIJK EEN LEVENSPOSITIE.

Budd Boyer is door de gemeenteraad van New York tot ontvanger van de belastingen benoemd, als opvolger van zijn overleden vrouw, die hem het baantje zestien jaar lang voor de neus had weggekaapt. Budd, thans zesenzeventig jaar, is lid van de Republikeinse partij en zijn vrouw was Democrate. Zo lang de Democraten het in de gemeenteraad voor het zeggen hadden, kreeg hij geen kans, hoewel hij vroeger ook al eens belastingontvanger was geweest. Nu ziet het er dus eindelijk naar uit, dat hij zijn levensbestemming heeft gevonden.

1650 **Tom Poes en de Partenspeler**

1532. — Commissadis Bulle Bas trok met grote voortvarendheid zijn boekje uit de zak en trad op heer Ollie toe.

„Dit keer sta je er lelijk op, Bommel!" sprak hij ernstig. „Overtreding van de verkeersvoorschriften en beschadiging van een politiebureau! Dat raast maar door de stad heen alsof het niets is! En dan nog wel met een minderjárig ventje als Tom Poes naast me! Je gaat op de bon — en goed ook!"

„Op zo'n kind wordt niet gelet!" riep de heer Partenspeler, die Tom Poes stevig vast hield. „Dit arme, tere schaap wordt maar voortgejakkerd in zo'n automobiel alsof het niets is! Is er hier dan niemand, die iets voor zo'n stakkertje doen kan?"

„Oho! Zeer zeker!" zei de heer Zielknijper met een mooie glimlach. „Als voorzitter van de Voogdijraad zal ik hier onmiddellijk ingrijpen! Ik heb genoeg gezien! Volgt me thans weer naar het bureel van de commissaris!"

En zo trok het hele groepje, nu mèt Tom Poes, het politiebureau weer binnen. De voorzitter vulde een keurig document in en zette daaronder in een fraaie krul zijn handtekening: „Zebedeus Zielknijper".

„Ziezo!" sprak hij voldaan. „Vanaf heden zijt gij, meneer Partenspeler, benoemd tot voogd over de minderjarige Tom Poes.

Ik weet zeker, dat niemand beter dan gij deze mooie taak op zich kan nemen. Als wees kent gij de zorgen en noden van zo'n jongske beter dan iemand anders. Door Uw voorbeeld zal er misschien nog iets goeds uit hem groeien! Misschien zelfs wel een minister!"

En terwijl de heer Partenspeler geroerd een traan wegpikte en Commissaris Bulle Bas goedkeurend toekeek, wankelde buiten heer Bommel als een gebroken heer heen.

„Wat heb ik gedaan?" prevelde hij. „Wat moet ik doen? Die arme Tom Poes........"

ARUBA

STUDIEBOEKEN UIT AMSTERDAM

O'stad. — Ten gerieve van studerenden op Aruba is een overeenkomst aangegaan met de Universiteitsbibliotheek te Amsterdam, waarbij het voor elk lid der Arubaanse Openbare Leeszaal en Boekerij mogelijk is studieboeken uit de bibliotheek der Universiteit te laten overkomen.

Dit is voor het eerst dat een Universiteitsbibliotheek te Nederland een soortgelijke transatlantische overeenkomst aanging. Aanvragen voor zulke studieboeken of gebonden delen van tijdschriften dienen schriftelijk gericht te worden tot de Bibliotheek van Aruba en de aanvrager dient te verklaren de verzendkosten van de gevraagde boeken te zullen vergoeden.

Al naar gelang de aanvrager wenst kan hij (z.g.) de boeken per zee- of luchtpost laten komen. Andere dan transportkosten zijn er niet. De boeken mogen na aankomst tot 2 maanden toe bij de aanvrager blijven.

Moderne belletrie (Nederlands, Frans, Duits, Engels) mag alleen worden uitgeleend aan studerenden of afgestudeerden in deze talen; geneeskundige werken uitsluitend aan medici, aldus de bepalingen van de overeenkomst.

VAART EN VLUCHT

2 en 3 Januari. **Haven:** Vrachtschepen 16 in, 10 uit; Tankschepen 23 in, 14 uit; Zeilschepen 23 in, 14 uit; Zeilschepen 10 in, 1 uit; Passagiers landend 61, vertr. 0; doorgaand 558.

Hato: Vliegtuigen 23 in, 23 uit; Passagiers landend 381, vertr. 215; doorgaand 90.

Zaterdag: Ino v Baranquilla, **Macaela** v. La Guaira nr La Guaira, **Zulia** v. Maracaibo, **Quartole** v Hamburg nr Cristobal, **Del Mar** v Rio de Janeiro, **Valogne** v Cristobal nr Brest, **Rodenbeck** v Pto Lemon, **Trajanus** v Georgetown.

Zondag: Canada v Antwerpen nr La Guaira, **Del Mar** nr New Orleans, **Zulia** nr Coro, **Jean Eykens** v San Juan, **Trajanus** nr Maracaibo, **Rodenbeck** nr Duinkerken.

Het KLM vliegtuig, dat Zaterdag van hier vertrok, landde gisteren 05.51 uur **Ned. tijd op Schiphol; het vliegtuig dat** Zaterdag van A'dam vertrok, landde gistermiddag 13.08 uur loc. tijd op Hato.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Ora infantil. 5.50 Gramophoonplaten. 6.05 Cumpleanos Feliz. 6.15 Dinermuziek. 6.45 Nieuws. 6.55 „Voor het slapen gaan.." 7.00 Boletin di noticia. 7.10 Parada deportiva. 7.30 Wat de handel U biedt. 8.30 Programma Antillana. 9.00 Swing, sweet and azJz. 9.30 Cultureel Overzicht. 9.45 Het Philharmonisch Orkest van Kansas City o.l.v. Hans Schieger. 10.00 Boston „Pops". 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Muziek uit Europa. 19.02 Nieuws 19.17 „Met het Pierement op stap". 19.30 Nederlandse Kroniek. 19.42 Nederlandse Harmonieorkesten. 19.57 Sport. 20.12 Intermezzo. 20.16 Voor de West: o.a. met een causerie van de bauxiet van Suriname. Causerie door Prof. J. P. Bakker. 20.45 In en uit den vreemde, causerie uit Parijs door Jan Brusse. 20.55 Avondgebed: Prof. Dr J.H. Bavinck. 20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Reclame. 17.15 Voor kinderen 17.30 Heinekens biri, wrokoman prisiri. 17.45 Voor de jarigen op de Antillen. 18.00 Telefoon voor U! 18.40 Nieuws. 19.00 U vraagt, de Avros draait. 19.15 Voor de gedetineerden. 19.25 Verzoekprogramma. 19.40 Hoe zit dat? 19.50 **Laatste verzoekplaatje. 20.00 Advertenties.** 20.10 Klassieken. 20.50 Advertenties. 21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden. 21.25 Nieuws en Sluiting.

AGENDA

WEST ETD. „I've always loved you" 19 en 21 uur.

CINELANDIA. „Al son del Mambo" 19 en 21 uur.

ROXY. „Botany Bay". 19 en 21 uur.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer B. Huksloot, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT GELE KRUIS: Zondagdienst: en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Nachtmaal, Niewindtstr. 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN: De Zondag en nachtdienst wordt waargenomen door *Botica Popular* Columbusstr. 15, tel. 1269 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O), tel. 3222.

TE DUUR GEKOCHT

Roman door Agnes Sligh Turnbull

34)

Maar wat de hoofdzaak was: hij was verliefd. Altijd geweest eigenlijk, wist hij nu: op Cynthia; maar het te wéten was als een snelle stroom van vreugde.

Hij liep zijn kamer in en liet de deur openstaan. De bedienden waren allemaal beneden, de rest van het huis had hij voor zich alleen. Hij zocht wat boeken en papieren bij elkaar, en er schoten hem een paar verzen te binnen, die hij een paar malen gelezen had de laatste dagen, en die hij niet vergeten kon. Het was niets nieuws, dat hij getroffen werd door de schoonheid. Maar deze woorden, eenvoudig en onopgesmukt, hadden hem levendig een tafereel voor ogen geroepen, dat hij nooit had gekend en waarnaar hij toch een verlangen voelde zo hevig, dat het op heimwee leek. Hij begon die woorden uit te spreken, terwijl hij door de kamer liep:

„Heden blaast de wind, en de zon en [de regen vluchten,
blaast de wind op de hei, op de [graven toe,
martelaarsgraven, waarom de wulpen [hun zuchten
krijschen — mijn hart herinnert [zich hoe!"

Hij sprak de woorden langzaam uit, duidelijk, hun kracht en hun rhythme voelend. Toen bleef hij verschrikt staan en draaide zich om naar de drempel, waar hij geluid hoorde. Zijn vader stond er. Dus die was nog boven geweest!

„Wat je daar opzei — heb je dat zelf gemaakt?" vroeg Alex scherp.

Ranald lachte zenuwachtig.

„Ik wou dat 't waar was, 't Is van Stevenson. Had ik gelezen van de week." Zijn vader bleef hem aankijken, zei niets, en hij sprak door, zelf niet wetend waarom hij het deed. „'t Slaat op de hei bij Galloway in Schotland, waar de oude Presbyterianen begraven liggen. Die vergaderden daar, ziet u, en daar werden ze door de soldaten neergeslagen. En er zijn overal heiden, mijlen in 't rond, en de wind...."

Hij zweeg verlegen, want Alex' ogen keken hem aan met die eigenaardige blik, die Ranald van jongs af al kende. Het was niet helemaal afkeuring. Het was iets van pijn, van strijd, van bitterheid. Toen Ranald ouder werd, kwam hij te weten, dat die uitdrukking alleen in zijn bijzijn te voorschijn kwam, en hij kromp er innerlijk voor terug.

Hij kon niet weten, dat zijn vader op het punt had gestaan tegen hem te zeggen: „Ik kén die heiden van Galloway. Ik heb zelf die oude grijze stenen tussen de bloeiende hel gezien..." toen hij de ogen van zijn zoon dieper en stralend zag worden, zoals zijn moeders ogen het vroeger plachten. En als het Alex was, alsof zij uit de dode voor hem oprees, leed hij. En dan duwde hij de gedachte, die hem deed lijden, van zich af, en ergerde hij zich, dat ze was opgekomen.

Hij sprong snelop een ander onderwerp over.

„Ik wou je nog even zeggen, dat je nu op 't eindje wel eens beter je best mag doen op wiskunde. Ik wil niet meer zulke rapporten zien als verleden jaar. Zul je 't onthouden? Je kunt best, als je wilt — en als je niet zoveel tijd aan andere dingen besteedt."

„Ja, vader," zei Ranald.

„En dan nog iets; 't wordt tijd, dat je wat te weten komt van de zaken. Je bent er amper eens langs gereden, is 't niet? Ga Zaterdag maar eens mee naar de Magnus."

„Goed, vader."

Alex bleef nog staan.

„En je moet me eens zeggen — waarom zit je altijd met je neus in de verzen? Waarom sta je hier rijmpjes op te zeggen? Werk liever!"

Er was stilte. Een doffe toorn, die hij zelf niet had kunnen verklaren, sprak uit Alex' gezicht.

„Geef antwoord!"

De jongen hief zijn hoofd, alsof hij uitgedaagd werd, en Alex keek naar de sterke lijn van zijn kin tegen het licht van het raam.

„Ja, wat zal ik zeggen," antwoordde hij. „Als ik verzen lees, of als ik.... ze zelf probeer te maken, voel ik 'n zeker geluk...." Hij zweeg 'n kort ogenblik, zoekend naar woorden. „Ik kan 't u niet uitleggen," besloot hij ernstig. „U begrijpt 't toch niet."

Hij keek het raam uit, dus zag hij niet, hoe strak zijn vaders mond trok. Alex keerde zich om en liep de trap af. Eén keer bleef hij staan, kreeg hij neiging om terug te gaan en zijn zoon te vertellen, dat hij dat geluk ook gekend had, jaren geleden. Maar wat achter hem lag, moest daar maar blijven, bedacht hij. De jongen moest eens aan andere dingen gaan denken. Hij moest maar gauw de mijn en de fabriek in. Dan werd hij wel practischer.

Maar die hele avond en tot diep in de nacht was zijn hart in Schotland. 't Leek hem opeens, of heel het Amerikaanse bestaan was weggewist. Hij dacht aan de vergaderingen in Lamson Weide.... zijn vader was dood, Lizzie was nog getrouwd en woonde in hun oude huisje. Hij stuurde haar geregeld geld, steeds met smart, dat hij niets meer voor zijn moeder kon doen. Peter Whinery was oud, de Laird liet hem niet meer werken, maar wel in zijn huisje wonen, en alle buren waren goed voor hem. Hij gaf Lizzie steeds de groeten mee, als ze schreef, en met Nieuwjaar zijn dank voor het briefje van een pond.

De mensen in Lamson waren vage gestalten, sinds zijn moeder dood was. De grond eiste hem op, nu hij wakker in zijn bed lag: de wijnrode heiden van Galloway, het lichte purper van de Cheviots, waar zijn moeder op de drempel naar stond te kijken, de rode daken van Berwick boven de zilveren Tweed.... Maar in de morgen werd het aangenomen land het zijne weer.

Meggy vond 't heerlijk, dat Ranald meeging naar de Magnus. Als vader en zoon maar dichter bij elkaar kwamen, al wás 't dan door de zaak....

Maar het liep anders. Toen de auto stopte voor de Magnus, zei Ranald:

„Ik heb een idee, vader — wilt u me laten schieten voor vandaag? Dan ga ik rondlopen en bekijken, wat ik tegenkom — dan kom ik 't meest te weten, lijkt me zo. Dan leef ik 't me makkelijker in!"

Alex was opeens in zijn schik, zeer in zijn schik. Precies zo was hij begonnen jaren her, in de mijn van Rockwell. Dus het zat in 't bloed. Het zat in 't bloed.

„Da's geen slechte manier," gaf hij toe. „Dan blijf ik aan mijn werk en dan kom ik je hier om vier uur halen. Zet je ogen maar goed open en wees niet te bang om te vragen."

„Ik ga om twaalf uur wel met Pat mee eten," riep Ranald nog. Evenals Meggy hield hij van het luchtige, jolige gezin Crowdey.

Toen Alex die middag terugreed naar de Magnus, stond zijn gezicht tevreden. Hij was benieuwd, hoever Ranald het gebracht had. Als kind had hij de mijn niet in gedurfd — dat had Alex geërgerd. Vanmorgen had hij gezegd: „Laat me maar rondlopen en er van meenemen wat ik kan." Misschien had hij de jongen toch verkeerd beoordeeld. Als de jongen ouder werd, zouden ze elkaar wel beter leren begrijpen, elkaar ontmoeten op gemeenschappelijk terrein: de zaak.

Ranald stond bij het lampenhuis, warm, vuil en haveloos. Zijn gezicht stond ernstig, zijn ogen schitterden.

„En, hoe heb je 't gemaakt?" vroeg zijn vader, toen ze wegreden.

„Prachtig! Ik vond 't ongelofelijk interessant. Ik zou zo wel aan de slag willen gaan. Kunt u me niet iedere Zaterdag meenemen? Ik heb een paar ideeën...."

Alex voelde zijn hart gloeien. „Da's prachtig! We zullen ze samen eens bekijken. Hoe ver ben je er in geweest?"

„Er in....? O — in de mijn ben ik niet geweest."

„Maar daar moet je mee beginnen. Waar ben je dan geweest?"

„In 't dorp. Onder de mensen. Die interesseren me 't meest. Die ruwe banken. Ik heb er heel wat gesproken en ik heb heel wat gezien. Zeg, vader, wat zijn die huizen slecht! Net lucifersdoosjes — 's zomers broeiheet en 's winters niet warm te krijgen...." Hij keek zijn vader niet aan, dus praatte hij door in zijn geestdrift. „Als we er eens flinke veranda's aan bouwden achter. Dat zou veel schelen. 's Zomers ten minste. En bomen planten. Dat kost zowat niets. Over een paar jaar geven ze 's zomers schaduw en 's winters breken ze de wind. Als u het te druk hebt, wil ik er best — zo'n beetje werk van maken verder."

„Ik ben een tijdje in de winkel geweest. Weet u waar ik van geschrok-
Alex zat letterlijk verstomd van verbazing en woede. En Ranald sprak verder.
ken ben? De prijzen zijn hoger dan in Greensburg. Wist u dat? Niet veel natuurlijk, maar 't scheelt toch. Uw maatschappij probeert toch geen geld te slaan uit de winkel?"

Alex gaf een vreemd geluid. „Dacht je, dat ik een winkel hield, als ik er niets mee verdiende?"

„Ik dacht dat de winkel er was voor 't gemak van de mijnwerkers," zei de jongen verbluft. „Dat ze niet helemaal naar de stad hoefden. Ik dacht zelfs, dat de boel er g o e d k o p e r was in plaats van...." Opeens klonk zijn stem vast en scherp. „Hoeveel slaat u daar nu uit per jaar?"

Nu sprak Alex. Hij hield zich in, maar zijn stem klonk geraakt, en beslist — hij zette de zaak recht, en duldde geen tegenspraak.

„Luister nu eerst eens naar mij. Ik heb je hier gebracht, om je wat te laten leren, over de mijn en de cokes. En jij gaat 't dorp in, waar je niets te maken hebt. Onthoud nu éóns en voor al 't volgende. Onze huizen zijn niets slechter dan bij andere mijnen. Ik betaal mijn mensen een behoorlijk loon. Ik behandel ze fatsoenlijk. Maar ik bouw geen nieuwe veranda's en ik zet geen bomen en meer van die nonsens. Je praat als een kind. En van nu af aan blijf je uit 't dorp vandaan, net als ik."

„Dat is juist het ongeluk — als u er niet komt, weet u ook niet hoe 't er is. Ik vond 't nogal een griezelige toestand, 't hele dorp!"

„Dan ga je aanstaande Zaterdag de mijn maar in — had je vandaag ook moeten doen," zei Alex. „Met die dwarskijkerij bereik je niets dan onaangenaamheden voor iedereen. Je hebt geen ervaring, en je weet hoegenaamd niets van zaken."

„Ik heb er vandaag 't een en ander van geleerd," zei Ranald rustig. En de ironie ontging Alex niet geheel.

Zij spraken niet meer. En Ranald bleef denken aan het dorp en aan zijn plannen. Hij steide zich het dorp voor, zoals het worden kon: de huizen opgeschilderd, in verschillende kleuren; flinke nieuwe veranda's; de bomen; meer pompen, dat de vrouwen niet zo ver met emmers hoefden te sjouwen; en als er bijgebouwd werd, grotere huizen met grotere kamers.... Vader en Gilly en Pat verdienden 't geld toch niet alléén? Die Polen en Hongaren in de mijnen en op de terreinen waren zijn medewerkers toch? Waarom kon vader dan niet zorgen, dat ze ordentelijk behuisd waren en in de winkels niet werden afgezet? Terwijl 't hem betrekkelijk zo weinig geld zou kosten?

Alex ging nog even naar het Greensburgse kantoor, en Ranald sloeg te voet de weg naar huis in. Maar aan de voet van de heuvel, waar hij vroeger gewoond had, bleef hij staan. Hij wou Cynthia graag zien, en met haar praten over zijn ervaringen van die dag. Na een korte aarzeling begon hij de weg naar haar huis te beklimmen.

Zijn vriendschap met Cynthia was het tweede geheim, dat hij en zijn moeder eendrachtig voor Alex verzwegen. De eerste jaren was er geen verbergen nodig geweest: hun omgang was iets toevalligs en onbelangrijks — twee kinderen, die op school in dezelfde klas zaten en op dezelfde heuvel woonden, liepen vaak samen naar huis en plaagden elkaar en kibbelden en maakten 't weer goed en kwamen bij elkaar op verjaarsvisite; daar stak verder niets achter. Maar een jaar geleden was de kinderlijke onbevangenheid van hen beiden afgevallen als een te wijde mantel. Ranald had zich getroffen gevoeld door iets onbeschrijvelijks van een ontzaglijke kracht, en soms, als hij Cynthia aankeek, voelde hij dat ook zij er door was geraakt. Maar zij hadden er geen woord over gesproken en geen liefkozing gaf er blijk van. Een uiterlijke verandering was wel, dat Ranald nu steeds vaker, hoewel dan aarzelend, naar het huis der Rockwells ging. De aarzeling kwam niet voort uit vrees voor zijn vaders ongenoegen, maar uit het onrustbarend besef, dat meneer Rockwell altijd zo streng keek en zo afgetrokken deed, terwijl Sally Rockwell, met al haar luchtige vriendelijkheid, toch nooit echt hartelijk tegen hem was. En toch kon hij niet wegblijven, zolang hij bij Cynthia welkom was. Hij dacht niet meer aan de vroegere uitspraak van zijn vader, dat „de Rockwells en de MacTay's niets met elkaar te maken" hadden. Hij voelde zich gelukkig bij Cynthia, en als hij naar huis ging, liep hij dichterlijkheden over haar te denken.

Nu liep hij vlug de klimmende straat door, begerig om bij haar te komen, om te vertellen wat hij gezien en gedacht had, en te zien, hoe zij daarop reageerde. Maar toen hij het huis der Rockwells in 't gezicht kreeg, schrok hij van iets, dat hij nog nooit had opgemerkt. Het grote huis zag er verwaarloosd uit. Er hing een luik los, en een paal van de veranda begon te rotten, en er waren gebroken dakpannen, en alles mocht wel eens een verfje hebben. En nu herinnerde hij zich, dat het er ook binnenshuis sjofel uitzag.